

"LEAVE TO YOUR CHILDREN THE RICHEST OF ALL INHERITANCES."

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend that sees no evil where evil is, but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it," But, "Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—**SPEAK THE TRUTH.**

'HITCH YOUR WAGON TO A STAR.'

"TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பேயவன்: அறிவேசக்தி: ஓம் தத்ஸத்.]

[God is Love: Knowledge is Power: *Aum*

"New Series"

ஸத்தியமே ஜேயம்—**SATYAMEVA JAYATE.**

"Approved"

புத்தகம். 22.]

ஆனந்தவ்ரு கார்த்திகை, 1914 வ்ரு நவம்பர்மீ

[சஞ்சிகை 8.

"LEAVE TO YOUR CHILDREN THE RICHEST OF ALL INHERITANCES."

"THE MEMORY OF FATHERS WHO IN A GREAT CAUSE PUT SELF-SACRIFICE BEFORE EASE AND HONOUR ABOVE LIFE ITSELF."

"A Page of Secret History: Mr. Asquith's Disclosure."

"One does not make New friendships worth having by deserting old ones. New friendships by all means let us have, but not at the expense of the ones we have. That has been, and I trust always will be, the attitude of those whom the Kaiser in his now notorious proclamation describes as "the treacherous English."

"The war has now lasted sixty days, and every one of those days has added to the picture its share of sombre and repulsive traits. We now see clearly written down in letters of carnage and spoliation the real aims and methods of this long prepared and well-organised scheme against the liberties of Europe."

"Let us acknowledge what becomes clearer and clearer every day, that the world is just as ready as it ever was, and no part of it readier than the British Empire, to understand and to respond to moral issues. The new school of German thought has been teaching for a generation past.. that "force and nothing but force is the test and the measure of right.....and they have succeeded only too well in indoctrinating with their creed...those who control and execute German policy."

"We still believe...that the weak have rights and the strong have duties, that small nationalities have every bit as good a title as large ones to life and independence, and freedom for its own sake is as well worth fighting for to-day as it ever was in the past. (Cheers.) And we look forward at the end of this war to a Europe in which these great and simple and venerable truths will be recognised and safeguarded for ever against the recrudescence of the era of blood and iron. (Cheers)...that is the reason for our united front, the reason that has brought our gallant Indian warriors to Marseilles, that is extracting from our most distant Dominions the best of their manhood, and which in the course of two months has transformed the United Kingdom into a vast recruiting ground. (Cheers.)

"Now I have come here to-night not to talk but to do business. (laughter and cheers).....our primary business is to fill the ranks ".....Why, the freedom and the autonomy of the smaller nationalities is one of the great issues of this gigantic contest.....Never has a stronger or a more compelling appeal been made to you of all that you as a nation honour and hold true. Be worthy of those who went before you and leave to your children the richest of all inheritances, the memory of fathers who in a great cause put self-sacrifice before ease and honour above life itself." (Loud cheers.)—*Mr. Asquith's Speech at Cardiff on October, 2.*

“THE SPIRITUAL GOVERNANCE OF THE WORLD.”

“THE ISSUE THAT IS BEING FOUGHT AT THIS MOMENT IN THE TRENCHES OF THE AISNE.”

“It is important in war, as in chess or business or any other form of conflict, to understand the mind of the enemy. It is only in that way that we can anticipate his moves and forestall his purposes. The task is not easy in the case of the Kaiser for there are so many of him. * * *

The Prussians have the defect of a mind that works in compartments. And they have the still more fatal defect that they use only material factors, never moral or human factors, in their calculations.

No. We need not fear the machinations of the Kaiser. On the whole they should be useful. But the Allies will have to watch and check the tendencies to dissolution from within. The chief danger in that direction comes from what Mrs. Malaprop used to call “participating matters”—from discussing conditions of peace, rival claims respective of services, individual aims and interests. If we begin to talk about these things we shall begin to quarrel about them, and nothing is easier in this world than to deflect one’s indignation from the general to the particular, from the enemy who is before you to the friend who is at your elbow..... it is reasonable to hope that this will prove a war of emancipation for Russia as well as Germany—that in destroying the devilworship of Nietzsche in the one it may release the great spirit of Tolstoy in the other.

In any case, the business of the moment for the Allies is to keep a single purpose in view and to refuse to look to the right hand or the left until that purpose is achieved. The purpose is plain. As this great tragedy proceeds it becomes increasingly clear that the issue that is being fought at this moment in the trenches of the Aisne is not this or that national gain or loss but the *spiritual governance of the world*. Someone—I think it was Sir Robertson Nicoll—has expressed it in the phrase “Corsica or Calvary.” I think that is more true than picturesque phrases ordinarily are, for the cause for which the Allies fight is more vast than any material motive that inspires them. They are the instruments of something greater than themselves”—“A.G.G.” in the *Daily News and Leader*.

INDIA TAKING HER PART IN THE WAR.

“Whatever may have been the treatment of India in the past, she was rising to the consciousness that she must take her part in this

great Empire. Therefore the Indian Princes and people had come so nobly forward to help their English brethren in the hour of trial and danger. Hindus and Mussulmans had no need for despair. They saw in the great war now going on the reassertion of what Christ died for; they saw, too, the reassertion of what they had been learning for untold ages, and they could go forward with courage in the fight for the cause of their motherland. (Cheers.)—Mr. Bupendranath Basu at the *National Indian Association*, 21, Cromwell Road.

INDIAN TROOPS FIGHTING IN THE FRONT.

LONDON, NOVEMBER 4.—The Press Bureau says:—The Indian troops have now commenced to take part in the operations of the British Expeditionary Force..... Their dash and resolution was worthy of the highest traditions of the army.

The Indian Corps Commander has received the following message from Field Marshal Sir John French: “Please congratulate your Indian troops on their gallant conduct and express my gratitude to them.” The Corps Commander under whose orders the first engaged units were temporarily placed also sent a warm message of congratulations and thanks.

THREE MONTHS OF WAR.

OFFICIAL REVIEW OF EVENTS.

DELHI, NOVEMBER 5.—A Cable to the Viceroy from the Secretary of State says:—Reviewing the course of events during three months the position is that the Germans have succeeded in occupying the greater part of Belgium and a small part of France but have failed in the attempt to reach Paris and Warsaw and have been compelled to retreat and their effort to reach Calais has been held for two weeks.

At sea a few of their cruisers are still at large but their commerce has been completely destroyed. The Naval losses are fairly evenly balanced but the new battleships and a score of 30 knot cruisers alluded to by Mr. Churchill will further increase the existing relative superiority over the German fleet.

Without declaration of war, without warning and with no shadow of provocation or pretext the Turkish torpedo boats on the 29th ultimo raided Odessa, sank a Russian gunboat, damaged Russian and French steamers and shelled an open town. In the face of this wanton outrage the Allied Governments had no alternative but to withdraw their Ambassadors.

ஆனந்தவஸ்

கார்திகைம்

விவேக

சிந்தாமணி

November-December. 1914.

ESTABLISHED

1892

THE WAR — “யுத்த காண்டம்” — NUMBER.

“பெற்றோர்கள் தாழ்வப்பர் பிள்ளைகள் லாசையுள்ளோர்
கற்றோர் மெனவுகந்து கற்பர் பிள்ளும்—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத் தாலிகழில் வந்ததென்னெந் தேய்கழிகை
யாச்சரிய மோதா னவர்க்கு.”

A HOUSE-HOLD NARRATIVE OF CONTENDING FOLKS IN THE GREAT WAR OF 1914.

“உன்னதமாம் பாரதப்போர் செய்வார் கதை.”

A SECRET PAGE OF HISTORY IN HUMAN AFFAIRS.

MR. ASQUITH'S APPEAL TO THE NATION AT LARGE.

இராஜ்யவந்தையி லோர் குத்தபாகம்.

“LEAVE TO YOUR CHILDREN
THE RICHEST OF ALL INHERITANCES.”

“பிள்ளைகளுக்கான
பிதிரார்ச்சித பேரைசுவரியம்.”

“Leave to your children the Richest of All Inheritances, the memory of fathers who in a great cause put self-sacrifice before ease and honour above life itself.”

—The Right Hon'ble Mr. Asquith.

“தஸ்மாத் ஸர்வேஷ்டா காலேஷ்டா

யோகயுக்தோபவார்ஜுநம்” — பகவதீகை.

“And freedom for its own sake is well worth fighting for to-day as it ever was in the past.”

—The Right Hon'ble Mr. Asquith.

சென்றசஞ்சிகையில் ஆன்ட்லெவர்ப் பிடிபட்டதையும், பெல்ஜியம் தேசத்து அரசர் அர்ச்சன ணைப்போல் சோகமுற்றதையும் சொன்னோம். சண்டை யாரம்பித்து 60-நாளாயிற்று. ஆங்கிலேய முதல்மந்திரி, இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து, ஐர்லாந்து தேசங்களின் முக்கிய பட்டணங்களாகிய லண்டன், எடின்பரோ, டப்ளின் நகரங்களின் முனிசிபல் தலைவர்கள் ஆதீனத்தில் மஹா ஜனங்களுக்குச் சண்டையில் அவர்கள் செய்கடனைப்பற்றி உபதேசித்துவிட்டு வேல்ஸ் நாட்டிலுள்ள கார்டிப் பட்

டனத்திலும் அந்நகர் முனிசிபல் அக்ராசனாதிபதியவர்கள் ஆதீனத்தில் யுத்த காரணத்தைப் பற்றியும் அதன் தர்மாதர்மத்தைப்பற்றியும் இராஜ்யதந்திரத்தில் குத்தபாகமாயுள்ள இரகவியத்தை வெளியிட்டு ஜனங்களெல்லாரும் தர்மம் தலையெடுக்க ஒத்து நின்று சண்டைபோடத் தயாராகவேண்டுமென்று உள்ளக்கிளர்ச்சியை யுண்டிபண்ணின ஒரு திவ்யப் பிரசங்கம் செய்தார். அது பூர்வம் குருகேதர் போர்க்களத்தில்,

“யோகயுக்தோ பவார்ஜுநம்”

என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சனனுக்குப் பேசினததுபோலிருந்தது. முக்திமார்க்கத்தையும் பெந்தமார்க்கத்தையு முப்பதேசித்து “கர்மபந்தத்தினின்றும் விடுபடவேண்டி எல்லாக்காலங்களிலும் நீ யோகமார்க்கத்தோடு கூடினவையிரு” என்று பகவான் சொன்னதையே இவரும் சொன்னார். அப்படியென்றால் என்னவென்று அர்ச்சனன் கேட்கமுன்னமேயே அவர் அதன் குட்டை (இரகவியத்தை) பெடுத்துச் சொல்லிவிட்டார். அதாவது:— “நீ செய்யுங் கருமத்தையும், புசிக்கும் பதார்த்தங்களையும், செய்யும் யஜ்ஞங்களையும், தானங்களையும், தவத்தையும் எனக்கு அர்ப்பிதம் செய்” என்று சொன்னார். ஆங்கிலேய முதல்மந்திரியாகிய மிஸ்டர் ஆஸ்குவித் அவர்கள் செய்த பிரசங்கத்திலும் தர்மத்துக்காக

எல்லாவற்றையும் துறந்து சண்டை செய்ப வேண்டுமென்றும், ஸ்வதந்திரத்துக்காகச் சண்டைசெய்வது அவசியமென்றும் சொன்னார்.

பிதிரார்ச்சித பேரைசவரியம்.”

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானும் தான் அர்ச்சனனுக்குப் போதித்த மேற்குறித்த உண்மை இரகவியத்தை “இராஜவித்யா இராஜகுஹ்ய யோகம்” என்று பெயரிட்டுக்கூறினார். ஏனெனில் வித்தைகளிலெல்லாம் தலைமைபெற்றதும், இரகவியங்களிலெல்லாம் மேன்மையானதுமாயுள்ளது “நைஷ்கர்மவிர்தி.” அதைப்பெற கர்மத்தைவிடுவது மார்க்கமாகாது. கர்மத்தைச் செய்து கம்பலனை ஈகவரார்ப்பணம்செய்வதே இரகவியவழியாம். மிஸ்டர் ஆஸ்குவித் செய்த சிவ்யப்பிரசங்கத்தின் உட்கருத்தும் அதுவேயாம். பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு வைக்கும் பிதிரார்ச்சிதங்கள் எல்லாவற்றிலும் மஹாபெரியது என்னவென்றால், ஆபத்துக்காலத்தில் தேவாசகத்தைப்பாராமல், தன்னையே உடல் பொருளாவியுமீசேர்த்து அர்ப்பணம் செய்து தர்மம் நிலைபெறச் சண்டைசெய்து எதுவரினும் பிராணனிலும் வாக்குநாயகமே பெரிதென்றுமதித்த மூதாதையர் ஞாபகம் தானே பெரிதாமென்று சொன்னார்.

“உல்லான் வுத்தத்தே வாய்க்காலாக விட்வேடலாமா?”

இந்த உண்மையை நாம் நித்தியவாழ்வுக்கு இன்றியமையாத சாதகமாக வுரைவுணர்ந்து பிறர்க்கு உணர்த்தி வந்தோம். அதுனால் நமக்கு வந்த கஷ்ட நஷ்டங்களைச் சொல்வதற் பிரயோசனமில்லை. இப்படி 8-வருஷம் கழியுமுன் ஐரோப்பாவில் பெரிய சண்டையுண்டாகி இராஜதந்திர பிடிணர்களும் இராஜ்ஜிய மந்திரிகளும் அந்த உண்மையையே ஜனங்களுக்குப் போதித்து வருகிறார்கள். அதர்மம் தலையெடுத்து தர்மம் தலை சாய்ந்தால்தான், அதர்மம் அடங்கவும் தர்மத்தலையெடுக்கவும் வழிபிறக்கும். பிரகிருதி தர்மத்தை ஒட்டி அக்ரம அபி

யாயங்களுமே பூத்துக்காய்த்துப் பழுக்கவேண்டும். ஜெர்மானியர்கள் “வல்லான் வுத்தத்தே வாய்க்கால்” என்னும் கொள்கையுள்ளவர்கள் என்றும், அவர்கள் அவர் வல்லமையைக் காட்டித்தாங்கள் போனதே வழியென்று ஸ்தாபிக்க ஏற்பட்டிருப்பதால் அதர்மம் மிஞ்சி தர்மம் அடிபோடு அழிந்துபோகாமலிருக்க, உலகெலாம் பாவிய ஒரு பிரமாத யுத்தம் ஆரம்பித்திருக்கிறதென்றும், இந்தப் பாரதமஹாயுத்தத்தில் எல்லா தேசத்துப் படைகளோடுகூட நமது இந்தியா தேசத்துப் படைகளும் தர்மயுத்தம்செய்ய வந்திருக்கிறார்களென்றும் ஆங்கிலேய பிரதான மந்திரியவர்கள் அவருடைய திவ்வியப் பிரசங்கத்தில் எடுத்துச்சொன்னார்.

யுத்தகளத்தலைவராம் ஜெனரல் ஸர் ஜான் ப்ரெஞ்ச் அவர்களும் போர்முனையில் இந்திய வீரர்கள் காட்டிய தீரத்தையும் பேருதவியையும் நன்குமதித்து நண்பிராரட்டி முகமன கூறியிருக்கிறார்.

“தர்மமே ஜயம்” என்ற பிணைப்பு.

“தர்மமே ஜயமென்ற பிணைக்கேட்டேன்”

“கர்மமே ஜயமென்று வர்மம்செய்தார்”

“வர்மமே ஜயமாகும் காலத்திப்போ”

“தர்மமே ஜயமென்றுணர லானார்.”

என்பதாக ஒரு பாதேசி தன் ஸ்வானுபவத்தைச் சொல்லிப் பாடியிருக்கிறார். எப்படியும் உலகம் உண்மையுணர்ந்து தர்மவழிப்படுவது நிச்சயம். செளக்கியமாயுள்ள காலத்தில் தேகாரோக்கியத்தின் பெருமை யுணராதார், அசௌக்கியம் வந்துற்று ஆபத்து நேர்ந்த பொழுது சுகப்பேற்றை வேண்டி விரும்புவார். அப்பொழுதுதான் வைத்தியன் செய்யும் சிகிச்சை பலிக்கும். அப்படிப்போல, சமாதான காலத்தில் அவரவர் “கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம்” என்று இருந்து இறுமார்தார், சண்டை வந்துற்ற காலத்தில் “உண்மையே சாட்சி, தர்மமே ஜயம்” என்று உணரலாவார். ஆகையால் எவ்விதத்திலும் ஸ்வதந்திரத்தை யிச்சிப்போர் அனைப்பாடுபட்டுத் தேடிய பழம்பொருளென்றுணர வேண்டி அதற்காக உடல் பொருள் ஆவியையும் தத்தம் செய்து ஸ்வநயமென்பதையறவிட்டுழைக்கல்வேண்டும். குழைந்தைகளுக்குப் பெற்றோர் வைத்துப்போகக்கூடிய பெரிய ஆஸ்தி இதுவேயாம். (ஆஸ்திக புத்தியே நிலையான ஆஸ்தி யென்பபடி.)

“குடிஉயரச் சோன்உயரும்.”

இது குலதர்மமானால், “குலத்தளவே யாகுமாம் குணம்” என்றிருப்பதால் குலத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாரும் இந்த மேலான குணசம்பத்தைப் பெற்றவர்களாவார்கள். குழந்தைகள் குணம் உபரந்தால், குலத்தின்சிறப்பு உயரும். குலம் என்பதே ‘குடி’. ஏனெனில் தொகுதியான இராஜ்ஜியத்துக்குப் பகுதியான ஏகப்பொருள் குலம் என்னும் குடித்தனமேயாம். ஆதலால், “குடிஉயரச் கோனுயர்” என்றுரைத்த ளுளைய வாக்கியம் உண்மையேயாம். எப்படியெனில், குடிஉயரச் கோல் உயரும்; அதாவது, செங்கோல் உயர்பதவி பெறும். கோல் உயரச் கோன் உயரும். இது பிரத்தியகூடம். இந்த அனுபவத்தை பெல்ஜியம் நாட்டில் ஷிதரிசனமாகக் காணக் கூடியதா யிருந்தது. அப்படிப்பட்ட தேசம் அதர்மம் தலையெடுத்த காரணத்தால் ஜெர்மானியர் செய்த அகர அக்கிரமங்களுக்காளாகி அழிபலாயிற்று. தேசம் அழிந்தும் அத்தேசத்து அரசன் அதாரியப்பட்டாரில்லை. அவர் தர்மமே ஜயமென்பதில் உண்மையான பக்தி வைத்தவராய், தனது உயர்பதவி உடுப்புகளைக் களைந்து சாமான்ய இராணுவ வீரன் தரிக்கும் உடுப்பையுடுத்து அவர்களோடு உடனிருந்து, சண்டைசெய்வார் பதுங்கியிருக்க வெட்டிய பள்ளங்களில் அவர்களுண்ணும் உணவுண்டு அவர்களுடனிருந்து சண்டைசெய்துவருகிறார். அர்ச்சுனனப்போல் சோகமடைந்த அவருக்கு பகவான் கர்ம-தர்மத்தை உபதேசிப்பாபோல், அவர் பொருட்டு சண்டையிற் தலையிட்டுக்கொண்ட பிரிடிஷ் இராஜபக்தின் முதல் மந்திரி தேச தேசங்களிலும் சென்று கர்ம தர்மத்தை யுபதேசித்துச் “சண்டைக்குப்புறம் படுங்கள்” என்று பகவான் பஞ்ச ஜன்யத்தை யூதினதுபோல், அவருடைய பஞ்சேந்திரியங்களை யு மடக்கியாரும் றிறைமனம் கொண்ட எண்ணங்களை விரியம் றிறைந்துள்ள அவர் திருவாக்குப் பறையறைந்து வெளியிட்டுவருகிறது. அவர் “வாய்ப்பறை” கொண்டு வெளி

யிட்டு வரும் உண்மைகள், பூர்வீக தர்மவாக்கை பொத்தாகவே யிருக்கின்றன. அதன் சார சங்கிரகம் இது:—

“இராஜ்ய வித்தையி லோர் குத்தபாகம்”

“ஜர்மானிய இராஜாங்கத்தார் “வல்லான வகுத்ததே வாய்க்கால்” என்னும் அசுரபாவம் றிறைந்த துஷ்டர்கள். அவர்கள் தங்கள் வலி மிகுதியால் எளிய தேசத்தார் ஸ்வதந்திரங்களை யபகரித்து வல்லாளகண்டராக ஜயக்கொடி நாட்டக் கிளம்பி யிருக்கிறார்கள். அதில் முதற்படியாக பெல்ஜியத்தின்மீது தர்ம விரோதமாகப் படையெடுத்து அத்தேசத்தைப் பாழாக்கி விட்டார்கள். இந்தக் கொடி மை தலையெடுத்தால் உலகத்தில் தர்மம் தலை கயிழந்துபோம். ஆகையால் நாமெல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு குழுக்காயிருந்து அவர் கொட்டத்தை யடக்கல் வேண்டும். இந்தியாவிலிருந்தும் தூரதேசங்களிலிருந்தும் தர்ம யுத்தம் செய்ய சைனியங்கள் வந்து கூடியிருக்கின்றன. தாய்-ஸ்தானத்திலுள்ள பிரிடிஷ் ராஜ்யக் குடிகளான நாம் இச்சமயம் பின் வாங்காது உடல் பொருளாவியையும் உண்மையாகத் தத்தம் செய்து சண்டைமுகத்தில் பகைவரை வென்று “தர்மமே ஜயம்” என்கிற ஜெயக் கொடி நாட்டல் வேண்டும். இதில் மாண்டு மடிந்தாலும் நமக்குப் பின்னால் நமது குழந்தைகள் நமது வீரதீரத்தைக் கேட்டு நம் வழிப்பட்டு நல்வழி யடைவார்கள். நாம் தர்மத்துக்காகவே சண்டை போடுவதாலும் தர்மமே ஜயமென்பது நிச்சயமாதலாலும் நாம் அதாரியப் படவேண்டியதில்லை. மலைபோல் வந்த இடர்களெல்லாம் பக்தி சிரத்தையோடு பகவானை அடியு தர்மசித்த முடையாக்குப் பணிபோல் நங்கப்படை எல்லாரும் சண்டைக்கெழுமின்! சைனியத்தைச் சேர்ந்து படையெடுத்து தர்மயுத்தம் செய்யப்பழகுகுமின்! ஆலசியமாயிருக்க அவகாச மில்லை!” என்பதே.

“ததாஸ்து!”

இதற்கு உலகிலுள்ள தம்சித்தமுடையார் எல்லாரும் “ததாஸ்து”-“அப்படியே ஆகுக!” என்று ஆசிகூறு ஆமோதிப்பாரா யிருக்கிறார்கள் என்பதற் சந்தேகமில்லை.

THE LAUREATE AND THE WAR.

“God Defend the Right!”

1. Thou careless, awake !
Thou peacemaker, fight !
Stand, England, for honour,
And God guard the Right !
2. Thy mirth lay aside,
Thy cavil and play :
The foe is upon thee,
And grave is the day.
3. The monarch Ambition,
Hath harnessed his slaves ;
But the folk of the Ocean,
Are free as the waves.
4. For Peace thou art armed,
Thy Freedom to hold :
Thy Courage as iron,
Thy Good-faith as gold.
5. Through Fire, Air, and Water,
Thy trial must be :
But they that love like best,
Die gladly for thee.
6. The Love of their mothers,
Is strong to command ;
The fame of their fathers,
Is might to their hand.
7. Much suffering shall cleanse thee ;
But thou through the flood
Of war wilt to Salvation,
To Beauty through blood.
8. Up, careless, awake !
Ye peacemakers, Fight !
England stands for Honour,
God Defend the Right !

ROBERT BRIDGES,
Poet Laureate,

THE POET LAUREATE'S WAR SONG.

“God Defend the Right !”

“திருப்படை யெழுச்சி” த்தான்ம்.

1. தூங்குந் தையினீர் துயில்விட் டெழுமின் !
பாங்குடன் சம்தானம் பேசுவீர், எடுபடை !
ஆங்கில நாடுநம் கௌரவம் காக்கவே
தூங்கிலாத் தெய்வம் தர்மம் புரக்கவே.
2. மகிழ்வீன யாடுவீர் மகிழ்வீன யசற்றுவீர் !
இகழ்சிந் தையினீர் இகழ்வதை யொழிவீர் !
இகழ்பகை யாளர் எதிர்த்துளார் காண்மினோ !
இகழ்பகல் ப்ரமாதம் விளைப்பதை யுணர்வீர் !
3. பேராசை தலையெடுத்துத் தன்னரசு செலுத்தவே
தூராசைக் காரர்கள் துள்ளிக் குதிக்கிறார்கள் :
சுடராசை கொண்டுகலபாணியாளும்ஸ்ரஜனநாம்
பேரோசை செய்திரைபேரத் பயமின்றிக் கர்ச்சிக்
[கிறோம்.
4. கரும்பொன் போல்கரு வுருமிகு தின்னவரல்
செம்பொன் போல்சரத்தா பத்திசிறை யுன்மனஸ்
அம்பொன் னம்பல வாணர்கை யாயுதம்
நம்பொன் னம்பல ஸ்வதந்தர நாட்டவேதரித்தீர்.
5. தீயொடு கால் நீர் எனச்சொலு பூதங்கள்[மினோ!
சிய்யொடு ம-வ சேர்ந்துமைச் சோதிக்குக்காண்
இகபர மெனச்சொலு மிரண்டிலு மவாவற்றோர்
மிகவர ஜயம்பெற உயிர்தனை உவப்புடன்மாய்ப்
[பரோ.
6. அன்னையின் அன்பில் வளர்ந்தவர் முந்தியே
தன்னையிப் பார்தப் போரினில் அளிக்கவே
முன்னையித் தோஷப் புகழினே நாட்டவே[வே,
தன்னையளித்தமூ தாதையர் தோள்வலி துண்ட
7. போரினில் முன்னின்று படுமவை பட்டுநீர்
பாரினில் பிரளயம் வந்ததேபோன்றதற்குட்பட்டு
நீரினில் மிதந்து நீஞ்சியே கரையேறிப்
பாரினி லுதிருஞ்சிந்தியெபெறுவீர்கந்தரப்பேறுநீர்.
8. தூங்குந் தையினீர் துயில்விட் டெழுமின் !
பாங்குடன் சம்தானம் பேசுவீர் ! எடுபடை !
ஆங்கில நாடுநம் கௌரவம் காக்கத்
தூங்கிலாத் தெய்வம் தர்மம் புரக்கவே.

[ஆங்கில கவிச்சுரவர்த்தியாகிய ராபர்ட் பிரிட்ஜஸ்
அருளிச்செய்த திருப்போர்ப்படை யஷ்டகத்தின்
உண்மையான தமிழிசைக்கற்றிது.—C. V. S.]

“THE SPIRITUAL GOVERNANCE OF THE WORLD.”

“THE ISSUE THAT IS BEING FOUGHT AT THIS MOMENT IN THE TRENCHES OF AISNE.”

“BUSINESS AS USUAL.”

“Our Primary business is to fill the ranks.”—
The Prime Minister.

“ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்
தின்மேல் கண்ணாயிரு.”

“சதுரங்கம்.”

குழந்தைகளே! நீங்கள் “சதுரங்கம்”
விளையாடுவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? பார்த்
திராவிட்டால் அதை அவசியம் ஒருதரமாவது
பார்த்துவிடவேண்டும். ஏனெனில் அது மிக
வும் நல்ல விளையாட்டு. அதிலே ரத, கஜ,
தரக, பதாதியென்கிற நால்விதப் படைகளுங்
கொண்டு இருதரத்தாரும் ஒருவரையொருவர்
ஐயிக்கப்பார்ப்பது வெகு அழகாயிருக்கும்.
ராஜா, மந்திரி, பிரதானி, ஆணை, குதிரை, ஓட்
டகை, காலாட்கள் அல்லது பதாதிகள் என
உள்ள சண்டைச் சாஸனங்களைக்கொண்டு சது
ரங்கப் பலகையில் அல்லது தரையில் சதுரக்கட்
டங்களாகக் குறிக்கப்பட்ட கட்டத்துக்குள்
ஆட்டத்தின் ஒழுங்குப்படி காங்களை நகர்த்தி
எதிர்க்கணியைத் தோற்கடித்து ஐயிக்கவேண்
டும், இதில் விசேஷமாய் கவனிக்கத்தக்கவை
சதுரங்கப் பலகையில் ஒழுங்காய் பரப்பப்பட்டிரு
க்கும் படைகளின் பலமும், நிலைமையும் ஆயி
னும், ஆட்டம் தொடங்கிவிட்டால், பார்ப்பவர்
களுக்கும் விளையாடுகிறவர்களுக்குமுள்ள சிர
த்தையெல்லாம் கேவலம் காங்களில் மட்டு
மின்றி, அந்தக்காங்களை பாரதூர யோசனை
யோடு நகர்த்தும் ஆட்டக்காரர்களின் சிந்தனை
யில் சென்றுவிடும். காங்களை நகர்த்துவதி
லிருந்து அவர்களுடைய சிந்தனை சாமர்த்திய
மும் அதைக்கொண்டு அவர்கள் முன்பின்
யோசனையோடு காங்களை நகர்த்துவதின் முடிவு
நோக்கமுமே விசேஷமாய் கவனிக்கத் தக்க
தாய்விடும். ஆடுகிறவர்கள் மனப்போக்குத்

தெரியாதவர்களுக்கு காங்களைமட்டும் நகர்த்
துவதான ஆட்டத்தில் ஸ்வரவியம் குறைந்து
விடும். ஏனெனில், ஆடுவானிலும் ஆட்டுவிப்
பான் முக்கியஸ்தனாயிருப்பதினால் என்க.

“ஆலோன்” — “ஆட்டு விப்பான்.”

“ஆடுவான்” ஸ்தூலமாகக் காயை நகர்த்து
வான். “ஆட்டுவிப்பான்” சூக்ஷ்மமாகவிருந்து
பாரதூர யோசனைசெய்து “இந்தக்காயை இப்
படி நகர்த்திவிடுமானால், எதிரி இன்ன இன்ன
விதமாகவந்து சூழ்ந்துகொள்ளலாம் : அப்
பொழுது இன்ன இன்னவிதமான பெரிய நஷ்
டங்கள் தடுக்கமுடியாதபடி சம்பவிக்கக் கூடிய
தாகும். அந்த சமயத்தில் ஜயம், அபஜயம்
இப்படி இப்படித்திரும்பும்” என்று இவ்வள
வையும் மனவெளியில் சூக்ஷ்ம புத்தியினால்,
தான் தானே எதிர்ப்பாணும் எதிரியுமாகவிரு
ந்து ஆடிப்பார்த்துக்கொண்டு அதன்முடிவை
ஒரு கணப்பொழுதில் விவேகபுத்தியினால்
நிதானித்தறிந்துகொள்வான். இப்படி திடசித்
தத்தோடு ஆடுகிறவன் யாரோ அவனே தீரன்.
இந்த சதுரங்க விளையாட்டு உலகில் நடக்கும்
போராட்டங்களை யெல்லாம் மானஸிகவிளையாட்
டாக ஆடிப்பழகுவதற்கான ஒரு சாதனமாம்.

“உபமான—உபமேயம்.”

வர்த்தகவியாபாரத் துறைகளில் நேரும்
போட்டிகளிலும், இராஜாக்கள்போடும் சண்
டைகளிலும் உள்ளம் பழக இது உண்மையாய்
வாய்ந்த சாதனமாகும். ஆகையால் “சதுரங்
கம்” என்கிற பதம் விளையாட்டிற்கும் வினைக்
கும் பொதுவான காரணப்பெயராகக் கொள்
ளப்படுவதாயிருக்கிறது.

“சாதனயின்றிச் சாதிப்பாரில்லை.”

இந்த அழகான அற்புத விளையாட்டில்
ஜெயம்பெற, விளையாட்டின் ஒழுங்கும் விளை
யாட்டில் கைப்பழக்கமும் மட்டுமிருந்தால் போ

தாது. ஆனால் ஜபம் பெறுவதற்கு முக்கிய மாய் வேண்டியதென்னவெனில், சொல்கிறேன் கேளுங்கள்:—

மேற்குறித்த சாதன விசேஷத்தோடு மனப்பழக்கமாகிய சாதக அனுக்ஷமும் வேண்டும். “கற்றதோர் கல்வியும் மனப்பழக்கம்” என்று ஓனாவையார் சொல்லியிருக்கிறார் ஆதலால், எதிரியின் நோக்கத்தை யறிந்து அவனுடைய மனம் எப்படி வேலைசெய்கிறது என்று அறியும்சக்தி மனப்பழக்கமாகப் படிந்திருக்கவேண்டும். இதுதான் சதூரங்க வித்யையில் தேறினதற்கு உண்மையான லக்ஷணமாகும். இந்த லக்ஷணம் லக்ஷியமின்றி அமையாது. ஆகையால் எதிரியின் மனப்போக்கையறிவதற் கவசியமான லக்ஷியம் (குறி) இன்னதென்றறியவேண்டும். மனம் போகிற போக்குக்குச் “சித்த விருத்தி” யென்று சொல்கிறது பெரியோர்களுடைய சம்பிரதாய வழக்கம்.

“தன்னடக்கம்.”

“Self-Control.”

இந்த “சித்த விருத்தி” யை ஒருவன் தன்மட்டில் அடக்கியாளக் கற்றிருந்தா லன்றிப் பிறர் மனோராஜ்யம் செய்வதை யுணர் உணர்த்தும் உணர்வு (அறிவு) அவனுக்கு வித்திப்பது தூர்பம். ஆதலால்,—

“தன்னைத்தான் நெஞ்சம் கரியாகத் தானடங் பின்னைத்தா நெய்தாற் பயனில்லை—” [கில் என்றுள்ள கவிவாக்கு உண்மையே யாம்.

“தன்மனதே சாக்ஷியாக தன்னைத் தானே ஆராய்ந்து தன்மனதின் போக்கை யடக்கியாளக் கற்றவனுனால் தன் மனம் அடங்கப் பெற்றபின், மனதைப் பிரவிருத்தி மார்க்கத்தில் விஷய ஆராய்ச்சியில் அம்பு எய்தாற் போல் குறித்த குறி தப்பாமல் பாய்ந்து பற்றிட்டால், விஷயப் பற்றினால் வரும் கர்மபந்தமாகிய (வினைப்பயன் என்னும்) விதிவலி தன்னைக்கட்டுவதில்லை.”—என்பது “இதன் பொருள். அப்படிக்கில்லாமல்,

—“தன்னைக்

குடிசெடுக்கும் நெஞ்சிற்குக் குற்றேவல் செய்யிற் பிடிபடுக்கப்பட்ட களிறு.”

தன்னுடைய நித்தியசுக வாழ்வாகிய “பெரு வாழ்வு” என்று சொல்லும் குடியைக் கெடுக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளதாகிய மனதிற்கு உட்பட்டு அது போனபோக்கில் விட்டு அது இழுத்தவழியெல்லாம் போய்க்கொண்டிருந்தால், காட்டிலே ஸ்வயேச்சையாகத் திரிந்துக் கொண்டிருக்கும் ஆண் யானையானது அதைப் பிடிப்பதற்காக விட்ட ‘மனிதனுக்கு அடிமையான பெண்யானையின்மேல்’ மோஹங்கொண்டு அதனால் அதைப் பின்பற்றிச்சென்று படுகுழியில் விழுந்து தன் ஸ்வதந்திரத்தை யிழந்ததற் கொப்பாகும்.—என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

“சாதன-சாதகம்.”

ஆதலால் எப்போதும் எதிரியின் நோக்கமறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்கு எதிரியின் மனப்போக்கை யறிவதற்கான சாதன சாதகங்கள் வேண்டும். “சாதனம்” வெளிப்படையான கருவி; “சாதகம்” அந்தரங்கமான அந்தக்கரண அனுக்ஷம்.

“யுத்த ஆரம்பம்”

மற்றோர் பக்கத்தில் அச்சிட்டிருக்கும் யுத்த கிண்சரிக் குறிப்பினால் இந்த யுத்தம் ஜூலை 28உ தொடங்கியதென்றும், இதில் ஆங்கிலேயர் தலையிட்டுக்கொள்ள நேர்ந்தது ஆகஸ்டு 2உயிலாரம்பித்து 4உயில் யுத்தம் தொடுக்கலாய் முடிந்ததென்றும் தெரியவரும்.

“மும்மாச பலன்”

இதை நாமெழுதும்பொழுது சரியாகஇரண்டரை மாசமாகிவிட்டது: அச்சிடுங்கால்முன்று மாசம் இந்த 2½-3 மாசங்களாக நடந்த சண்டையில் பெல்ஜியம் பாழான தொன்றைத் தவிர வேறு தீர்ப்பாய்ச் சொல்லக்கூடிய பலன் ஒன்றும் நேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

“தர்மவிரோத அதிக்கிரமம்”

ஜெர்மானியர் பெல்ஜியம், லக்ஸெம்பர்க்

இந்நாடுகளில் தர்ம் ஸ்ரோதமாக அதிகரிமத் துப் புகுந்து பிரான்வின்மேல் படையெடுத்துச் சென்று பாரிஸ் நகருக்கு அருகாமையிலுள்ள பட்டணங்களைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். ப்ரான்ஸ்-பெல்ஜியம்-எல்லையில் தானே இவர்களை யெதிர்க்கலான கூட்டாளிகள் (Allies) சைனியம் முதலில் பாரிஸ்வரையில் பின்வாங்கிச் சென்று பின்னர் அவர்களை யெதிர்த்து ப்ரான்ஸ் எல்லையை நோக்கித் திரும்பத் துரத்தி வருகிறது.

“ஜெனரல் ப்ரெஞ்ச் அனுப்பிய ரிபோர்ட்டு”

ப்ரான்விலே போர்க்களத்திலிருக்கும் பிரிடிஷ் சைனியங்களுக்குத் தலைவரான ஜெனரல் ஸர் ஜான் ப்ரெஞ்ச் அவர்கள் அனுப்பிய ரிபோர்ட்டுப்படி கூட்டாளிகள் சைனியம் ஸெப்டெம்பர் 13-ல் எதிரிகளை எதிர்த்துத் துரத்த முனைந்து ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அதுவரையில் இராணுவ தந்திர ரீமித்தம் ஸீன் (Seine) நதிக்கிப்பால் வரையில் பின் வாங்கிக் கொண்டே வந்தார்கள். ஸெப்டெம்பர் 13-ல் ஜெனரல் ஸர் ஜான் ப்ரெஞ்சும், ப்ரான்ஸ் முக்கிய சேனாதிபதியாகிய ஜெனரல் ஜாப்ரே (General Joffre) அவர்களும் சேர்ந்து எதிரியை மடக்கியடிக்க முனைந்தார்கள். ஸெப்டெம்பர் 13-ல் ஒரு பெரிய சண்டை நடந்தது. அதில் பாரிஸ் நகருக்கு வடகிழக்கே 20-மைலுக்குள்ளிருக்கும் ‘மினன்வில்’ (‘Ermenonville’ in the war map) தொடங்கி மியூஸ் நதிக்கரையிலுள்ள எல்லைப் புறக் கோட்டையும் பட்டணமாகிய வெர்டன் (Verdun) வரையில் சுமார் 100-அல்லது 150-மைல் தூரத்துக்கு எதிர்த்து நின்ற இரு தரத்தாரும் ஒய்வு ஒழிவின்றி ஐந்து நாள் உக்ரமான சண்டை போட்டபின் எதிரிகள் கை சளைத்துப் பின்வாங்கத் தலைப்பட்டார்கள். இந்தச் சண்டை ஸெப்டெம்பர் 13-ல் முதல் 10-ல் சாயங்காலம்வரையில் நடந்தது. இதிலே ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் கைதிகளாகப் பிடிப்பட்டார்கள். எதிரிகளு

டைய பிரங்கிகள் அனேகம் கூட்டாளிகள் கைவசமாயின. வண்டி வகையரக்களில் ஏராளமானவற்றைப் போட்டுவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். இந்தச் சண்டையில் பிரிடிஷ் தரப்பிலும் நஷ்டம் அதிகம்தான். ஆனால், மான்ஸ் பட்டணம் முதல் ஸீன்நதி வரையிலும், ஸீன்நதிக் கரையிலிருந்து ‘ஏய்ஸ்லி’ [‘ஏன்’ என்று உச்சரிப்பு] (Aisne) நதிக்கரை வரையிலும் ஓய்வொழி வின்றி 5-நாளைக்குத் தொடுபிடியாய் நடந்த சண்டையில் அதிக நஷ்டம் நேர்ந்தது அதிர்சயமல்ல வென்று ஜெனரல் ப்ரெஞ்சு எழுதியிருக்கிறார்.

“ஏன் (Aisne) நதிதீர்த்துச்சண்டை யாரம்பம்”

ஸெப்டெம்பர் 13-ல் பிரிடிஷ் சைனியங்கள் (Aisne) ‘ஏய்ஸ்லி’ ‘ஏன்’ நதிக்கரையைத் தாண்டினார்கள். அன்று சாயந்திரம் எதிரிகள் சைனியம் சற்று பின்வாங்கி, பாரிஸ் நகருக்கு 50-மைல் தூரம் நேர் வடக்கேயுள்ள ‘காம்பீன்’ (Compeigne) என்னுமிடத்துக்கு வடக்கேயிருந்து ஏய்ஸ்லி (Aisne) நதிதீரத்தில் ரீம்ஸ் (Reims) பட்டணம் வரையில் சுமார் 80-மைல் தூரத்துக்கு நன்றாக அரண்மனையப் பெற்ற அகழ்களின் மறைவிலிருந்துக்கொண்டு எதிர்த்து நின்றார்கள். இங்கே எதிரிகள் கொத்தளம் முதலானதுகள் கட்டி ‘மாபூஜ்’ (Maubeuge) கோட்டையிலிருந்து முற்றுகையி லுபயோகிக்கும் பெரிய பிரங்கிகளைக் கொணர்ந்து ஏற்றி சண்டைமுனையை நன்றாக பலப்படுத்திக்கொண்டு எதிர்த்து நிற்கலானார்கள். இந்தச் சண்டை (Battle of the Aisne) 13-ல் முதல் 28-ல் வரையில் 15-நாளைக்குத் தொடர்பிடியாய்த் தொட்டு நடந்தும் எதிரிகள் கை வலுக்காமல் அவர்களை எதிர்த்தடிக்க முடிந்ததேயன்றி ஜபாபஜயம் இப்படியென்று நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. எதிரிகள் பின்வாங்கும்படி நேரிட்டபோதெல்லாம் அவர்கள் கைப்பற்றின பட்டணங்களை யெரித்துத் தகர்த்துப் பாழாக்கிவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். இப்படியாக ஸென்லிஸ் (Sénlis)

பாழாய்விட்டது. ரீம்ஸ் (Rheims) கோவிலுடன் பாழாகிவிட்டது.

ஆகஸ்டுமீ 28-உயிலிருந்து ஸெப்டெம்பர்மீ 28-உ வரையில் ஜெனரல் ப்ரெஞ்சு எழுதிய ரிபோர்ட்டின் சுருக்கத்தைச் சங்கிரஹ மாய்க்குறி விட்டோம்.

“தோற்பு-கெலிப்பு தெரியாத சண்டை”

ஸெப்டெம்பர்மீ 28-உக்குமேல் அக்டோபர்மீ 5-உ வரையில் ‘ஏன்’ (Aisne) நதி தீரத்தில் சண்டை நடந்து கொண்டேவந்தும் தோற்பு கெலிப்பு நன்றாகத் தெரியவில்லை. எதிரிகள் கைசளைத்து வருகிறதாக மட்டும் தெரிய வருகிறது. ஆனால் அவர்கள் அக்டோபர் 5, 6, 7-தேதிகளில் ஆன்ட்வேர்ப் கோட்டைகளைத் தகர்த்து அதைப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். பிறகு பெல்ஜியத்தின் கரை-துறைப் பட்டணமாகிய ஆஸ்டெண்ட் (Ostende) பட்டணத்தையும் கைப்பற்றினதாகச் சமாசாரம். ப்ரூஜஸ் (Bruges) பட்டணத்தையும் கைப்பற்றி விட்டார்கள். இதெல்லாம் பெல்ஜியம் தேசத்தில். பெல்ஜியம் கவர்ன்மெண்டார் அந்நாட்டை விட்டுப் ப்ரான்விலுள்ள (Havre) ஹாவர் துறைமுகப் பட்டணத்திற்குப் போய் விட்டார்கள். பெல்ஜியன்ஸ் அரசராகிய ஆல்பர்ட் அரசர் மட்டும் அவருடைய சைனியங்களுடிருந்து சண்டை செய்து வருகிறார்.

“பஹீரதப்பிரயத்தனம் பலிக்கவில்லை.”

ப்ரான்வின் கரை-துறைப்பட்டணங்களில் ஒன்றாகிய ‘காலே’ (Calais) பட்டணத்தைப் பிடிக்க பஹீரதப் பிரயத்தனம் செய்தது பலிக்கவில்லை பென்று சமாசாரம். இப்பொழுது பிரிடிஷ் கப்பற்படைகள் கரை-துறைப் பட்டணங்களில் ஜெர்மன்ஸ் தங்கவிடாமல் குண்டுவெடி போட்டுத் தகர்த்துச் சண்டை யிட்டு வருகிறார்கள்.

“எதிரி கை சளைத்தல்.”

எய்ஸ்ரி (Aisne) ‘ஏன்’ நதி தீரத்தில் நடந்து வரும் சண்டை இன்னும் அப்படியே தோற்பு கெலிப்பின்றி, இப்பொழுது ஒரு தரப்பார்

† நவம்பர்மீ 5-உ வரையிலும் “இங்கே விசேஷ மாறுதலில்லையென்று தந்தி சமாசாரம். (வி-சி, யுத்த காண்டம்-6-வது பக்கம் பார்க்க.

எதிரியைப் பின் வாங்கச்செய்வதும், எதிரிகள் முன் மற்ரோரிடத்தில் பின் வாங்குவதுமாக நடந்து வருகிறது. ஜெர்மன்ஸ் கைசளைத்ததாகத் தோற்றுகிறதென்றும் சீக்கிரத்தில் அவர்கள் ப்ரான்ஸ் எல்லையைத் தாண்டி யோட வருமென்றும் சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது லில்லி (Lille-லில்) க்கு அருகில் சண்டை நடந்து வருகிறது. எய்ஸ்ரி (Aisne) ‘ஏன்’ நதி தீரச்சண்டை இன்னமும்† முடிந்தபாடிಲ್ಲ.

“கீழண்டைப் போர்க்களம்.”

மேற்குப் புறத்தில் நடக்கும் சண்டை இப்படிப்பட்ட ஸ்திதியிலிருக்க, ஜெர்மனி கீழண்டைப்பக்கத்தில் ருஷியர்கள் படையெடுத்து வந்து பல பட்டணங்களையும் ஜெர்மனி ஆஸ்திரியாவைச் சேர்ந்த சில மாகாணங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு போலண்ட் (Poland) மாகாணங்களையெல்லாம் கைப்பற்றி வருகிறார்கள்.

“நோக்கத்திலிருக்கிறது ஸ்வாரஸியம்.”

இப்பொழுது நடக்கும் சண்டையின் நோக்க மென்ன? சண்டைக்குக் காரணம் “மது பிந்து ரியாயமாயிருக்கிற” தென்று சொல்வது மேலுக்கு எப்படி யிருப்பினும் உள்நோக்கிப் பார்க்கில் உண்மையையாதவர்கள் சொல்லும் வார்த்தை யென்று தள்ளிவிட வேண்டியதே யன்றி ஆழ்ந்து விசாரிக்கத் தக்கதாகவில்லை.

சண்டையின் ஸ்வாரஸியம் சண்டைக்காரர்களின் நோக்கத்திலிருக்கிறது. சண்டைக்காரர்களின் நோக்கம் அவர்களுடைய மனப் போக்கிலும் அதை யொட்டி அவர்கள் செய்யும் தந்திரோபாயங்களிலு மிருக்கிறது.

“சண்டைக்குப் புறப்பட்டவர்.”

இப்பொழுது சண்டைக்கென்று சாதம் பிசைந்துகட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டவர் ஜெர்மனி சக்ரவர்த்தியாகிய இரண்டாவது உவிலீயம் என்பவர். இவர் ஜெர்மனியிலுள்ள நாடுகளெல்லாம் ஐக்கியபத்திய முனார்ந்து ஒன்றுபட்ட ராஜ்யமாக ஏற்பட்ட பின் வந்த சக்ரவர்த்திகளில் மூன்றாவது சக்ர

† நவம்பர்மீ 13-உ.

வர்த்தி. முதலில் 1871-ல் சக்ரவர்த்தியாக கீர்த்திப்பிரதாபத்தோடு ‘ஜெர்மன் எம்பையர்’ ஸ்தாபகம் செய்தவர் “முதலாவது உவில்லியம்” என்பவர். இவருக்கு முக்கிய மந்திரியாயிருந்தவர் தான் ‘ப்ரின்ஸ் வான் பிஸ்மார்க்.’ சேனைத் தலைவராயிருந்து உடனுழைத் துதவியவர் ‘மோல்ட்க’ (Moltke) என்பவர். இவர்கள் மூவரும் தான் ஜெர்மனியின் கீர்த்திப் பிரதாபத்தை வெளிப்படையாக ஸ்தாபித்தவர்கள். இரண்டாவது சக்ரவர்த்தியாகிய ப்ரேடரிக் (நமது விக்டோரியா மஹாராணியாரின் மாப்பிள்ளை யிவர்) காலத்திலும் இவர்களிருவருமே அதிகாரத்திலிருந்து வந்தார்கள். அவருடைய புத்திரர்தான் இப்பொழுது சக்ரவர்த்தியாகவிருக்கும் 2-வது உவில்லியம் என்பவர். சக்ரவர்த்திக்கு ஜெர்மனியில் கேய்ஸர் (Kaiser) என்று சொல்கிறது. இவருக்குப் பின் பிரதானமந்திரியாக வந்தவர் ப்ரின்ஸ் வான் பூலோ (Prince Von Bulow) என்பவர்.* இவரை நியமிக்கவும் நீக்கவும் கேய்ஸருக்கு ஸ்வதந்திரமுண்டு. ப்ரின்ஸ் வான் பிஸ்மார்க் கேய்ஸருடைய பாட்டன் காலம்முதல் பிரதான மந்திரியாகவிருந்து வந்தாராயினும், அவருக்கும் இவருக்கும் மனம் ஒப்பவில்லையென்று கண்டதும் அவரை (1890-ல்) பட்டத்துக்குவந்த இரண்டு வருஷத்துக்கெல்லாம் வீட்டுக்கனுப்பிவிட்டார்.

“அவர் ஸ்வபாவமும் மனப்போக்கும்.”

இப்பொழுது நடக்கும் பார்த மஹாயுத்தத்துக்குக் காரணபூதமாயுள்ளவர் இவர்தான். இவருடைய ஸ்வபாவமும் மனப்போக்கும் தெரிந்தால்தான் இச்சண்டையின் மூலமும் இதன்னோக்கமும் நன்றாகத்தெரியும்.

“குலத்தளவே யாகுமாம் குணம்.”

“குலத்தளவேயாகுமாம் குணம்” என்றிருப்பதால் இவருடைய குணம் விளங்கவேண்டி இவருடைய ஜாதியாராகிய ப்ரஷியன்ஸ் எனறுசொல்லும் டியூன்ஸ் ஜாதியாரின் பூர்வோத்தர சரித்திரத்தை இவர்களுக்கு ஆதிமுதல் பரம்பரை விரோதிகளான ஸ்லா

* இப்பொழுது கேய்ஸருடைய இம்பீரியல் சான்ஸ்வராயிருப்பவர் (பிரதான மந்திரி) டாக்டர் வான் பெத்மான் ஹால்வேக் (Dr. Von Bethman Hollweg.)

வ்ஸ் ஜாதியார் பூர்வோத்தர சரித்திரத்தோடு சரித்திரவாயிலாய் தீர்த்துநீரிய விசாரித்தெழுதியிருக்கிறோம். அந்தச் சரித்திரவிசாரணையின்தோறணை பிரிடிஷ் ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களும் அதன் குடியேற்ற நாடுகளின் ஜனங்களில் பிரமுகர்களானவர்களும் மெம்பர்களாகச் சேர்ந்துள்ள “பிரிடிஷ் அண்ட் கலனியல் இன்ஸ்டிடியூட்” என்னும் ஸ்தாபனத்தின் பத்திரிகையாகிய “யூனைடெட் எம்பையர்” என்னும் மாதசஞ்சிகையின் ஆசிரியராகிய மிஸ்டர் கால்குஹன் 1912-ல் எழுதிய ஒரு புஸ்தகத்திலிருந்தும் அவர் தமது பத்திரிகைக்கெழுதிய சரித்திர சங்கிரகத்தோரணையை ஒட்டியும் ஜெர்மனியின் சரித்திரத்தை கதையாகச் சொல்லியுள்ள புஸ்தகத்திலிருந்தெடுத்தாராய்ந்தெழுதி யுள்ளதாயிருக்கிறது.

“உன்னதமாம் பார்தப்போர் செய்வார் கதை.”

அந்தச் சரித்திரம் வீட்டில் கதைசொல்கிற மாதிரியாகத்தானே சிறுவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் மனதில் படுப்படியான விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்பது அதை சிரத்தையுடன் வாசிப்போருக்குத் தானே பிரத்தியக்ஷமாக விளங்கும்.

விவேகசிந்தாமணி—“யுத்த காண்டம்.”

இப்பொழுது நடக்கும் பார்த மஹாயுத்தத்தின் மூலத்தையும், அது உண்டானதற்கான அந்தரங்க காரணங்களையும், அதன் நோக்கமின்னதென்பதையும், அதன்முடிவு எப்படியாகலாமென்பதையும், விவேகத்தோடு ஊகித்துணர் விரும்புகிறவர்கள் “சண்டைக்காரர்களின் பூர்வோத்தரம்” என்கிற தலைப்பின் கீழ் சொல்லியிருப்பதையும் அதை யொட்டிவரும் விவரங்களையும் ஆதியோடந்தமாய் வாசித்து, ஊகித்து, உண்மையுணரக் கிரகிக்கவேண்டும். கிரகித்தால்தான் விவேகிகளான இதரஜாதியார் சொல்லும் அபிப்பிராயங்களின் உண்மையை உள்ளபடி ஆராய்ந்து மதிக்கமுடியும். ஆதலால் இதை யெல்லாம் சேர்த்து விவேகசிந்தாமணி—“யுத்த காண்டம்” (War Number)

என்று பேரிட்டுப் பிரத்தியேகமாக இரண்டு மாசு சஞ்சிகைகள் அடங்கும் விஷயங்களை ஒன்றுசேர்த்து அச்சிட்டு வெளியிட உத்தேசிக்கலானோம். உத்தேசித்து நாம் செய்கடனைச் செய்தோம். அதை வாங்கி வாசித்துப் பயன்பட உணர்வது பிள்ளைகள் பெற்றோர்களின் கடமை. அதை அவர்கள் குறைவற நிறைவேற்றிப், படித்தறிந்த அறிவின் பயனை நுகரார்ப்பணம் செய்து கிருதார்த்தர்களா வர்களென்பது மேலோர் கருத்து.

அவையடக்கம்.

இந்த யுத்தத்தினால்வரும் லாபநஷ்டங்களுக்குப் பாத்திரப்பட்டவர்கள் இன்றைக்குச் சிறு வராயிருந்து நானேக்குப் பெரியோராம் பாக்கியம்பெற வாய்ந்த குழந்தைகளும், அக்குழந்தைகளை வளர்க்கும் தந்தை தாய்மார்களுமே. ஆதலால் “பெற்றோர்கள்” உவப்போ டேற்றப்படிக்கவும், “பிள்ளைகள்” சிரத்தையோடு கற்றுத்தேறவும் வாய்ந்த வண்ணமாக எளிய நடையில் எல்லாருக்கும் விளங்கும்படி யெழுதப்பெற்றிருக்கிறது. அதைவாசித்துக் கிரகித்தவர்களுக்குத்தான் ஆங்கிலத்தில் அத்தேசவித்வான் ஒருவர் எழுதி யதிலிருந்தெடுத்து இதன் முன்னேட்டில் அச்சிட்டிருக்கும் உச்சிதமான வார்த்தைகளின் அர்த்தம் ஒருவாறு மனிதிர்ப்பதியும். (6-வது பக்கம் பார்க்க).

ஆங்கில வித்வான் அபிப்பிராயம்.

“அவர் எழுதியது “டெய்லி ரியூஸ் அண்ட் லீடர்” என்கிற ஆங்கிலேய பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப் பெற்றிருப்பதிலிருந்து பின்வரும் முக்கியம்சங்கள் பொறுக்கி யெடுத்துக் குறிப்பிடப் பெற்றிருக்கின்றன. அவை பின் வருமாறு:—

சதுரங்க உவமானம்.

சதுரங்கத்திலாகட்டும், சச்சரவிலாகட்டும், வேறு உலகவியவகாரங்களிலாகட்டும் எதிராளியின் மனப்போக்கை யறிந்தால் தான் அவன் செய்யும் தந்திரத்துக்கு எதிர் தந்திரங்களை முனையோசனையோடு திரத்தெளிந்து

செய்து அவன் காரியம் பலிக்காதபடி செய்ய முடியும். ஆதலால் எதிரியின் மனப்போக்கை யறிவது முக்கியமாயிருக்கிறது. இந்த யுத்தத்திலும் அப்படியே தான்.

“கேய்ஸ் மனப்போக்கு”

ஆனால் ஜெர்மன் கெய்ஸ்ருடைய மனப்போக்கை யறிவது எளிதாகவில்லை. ஏனெனில் அவர் ஒருமனப்பட்டவராயின்றி அவருடைய மனோசக்தி பலதுறைகளிலுமிருங்கி வேலை செய்வதாயிருக்கிறது. இது காரணத்தினால் தான் அவர் மனப்போக்கை யறிவது அவருடைய சொந்த ஜனங்களுக்கும் அவரோடு நெருங்கிப் பழகிய நேசர்களுக்குமே கஷ்டமாயிருக்கிறது.

“அதை அறிவதிலுள்ள கஷ்டம்.”

இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லிக் காட்டுகிறார். கெய்ஸ்ருடைய அத்தயந்த நேசர்களில் ஒருவர் ஹெர்பாலின் (‘ஹெர்’ என்றால் ‘மிஸ்டர்’ என்பதற்குச் சமானம்). இவர் ஒரு பெரிய வியாபாரி. அனேகம் கப்பல்கள் வைத்து வியாபாரம் செய்கிறவர். சென்ற 1913-ஹல் நவம்பர்மீது இவரோடு சம்பாஷிக்கையில் ஒரு நண்பர், இத்தனை காலமாக சண்டை முஸ்தீபு நடந்துவருகிற முடுக்கைப் பார்த்தால் கேய்ஸ் சண்டைக்குத் தயாராயிருக்கிறார் போல் தோன்றுகிறதே, என்னசமாசாரம்? என்று கேட்டார்.

“ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம்.”

அதற்கு ஹெர் பாலின் சொன்னபதில் இது:—

“அது எப்படி யாகுமோ அது தான் எனக்கும் தெரியவில்லை. வியாபாரிகளாகிய நாங்கள் ஒரு பக்கம் அவர் காதில் சமாதானம் அவசியம் என்று உபதேசித்துக்கொண்டு வருகிறோம். சண்டைக்காரர்களான (Militarists) இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றொரு பக்கமிருந்து சண்டை அவசியம் என்று இன்னொரு காதில் உபதேசம் செய்து வருகிறார்கள். கடைசியில் எந்த உபதேசம் பலிக்குமோ அது ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம்!—என்றார்.

“படபடப்பு, கபடம், சஞ்சலம்.”

தானாகவே இப்பொழுதுள்ள கேயஸர் படபடப்பு ஸ்வபாவமுள்ளவர். அஃதோடு கபடமும் சஞ்சல ஸ்வபாவமும் சேர்ந்திருக்கிறது.

“ஜாதிஸ்வபாவம்.”

“போதாக் குறைக்குப் பொன்னியம்மன் குறை” யென்றொரு பழமொழியுண்டு. அது போல, இவருடைய பிரத்தியேக ஸ்வபாவத்தோடு இவருடைய ஜாதி ஸ்வபாவமும் சேர்ந்துக்கொண்டிருக்கிறது.

“பூர்வோத்தர பரம்பரை.”

(2) ப்ரஷ்யர்கள் ஆதியில் கொள்ளைக் காரர்களும் சண்டைக்காரர்களுமா யிருந்தவர்கள் பரம்பரையி லுதித்தவர்களாதலால் மிகவும் சாதனைக்காரர்கள்; அதிலும் அவர்கள் மனம் பிடித்ததே பிடியாகத் தொடர்ந்து பற்றி வேலை செய்யும் ஸ்வபாவம் அமைந்ததாயிருக்கிறது. இந்தக் குறையோடு அவர்கள் புஜபலம், படைவலி, ஆயுதச்சிறப்பு முதலான கெடுபிடி ஸியாயத்தைக் கொண்டே தீர்மானிப்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். மனுஷ ஸ்வபாவம், நீதிமுறை, தர்மம் ஸ்பாவம் இவைகளையெல்லாம் அவர்கள் கணக்கில் எடுப்பதில்லை. இவை அவர்கள் மனதில் ஏறுவதாயுமில்லை.

“பேதபாவம் கூடாது.”

(3) கெய்ஸர் செய்யும் கபட தந்திரங்களுக்கெல்லாம் நாம் பயப்படவேண்டியதில்லை. அவைகளெல்லாம் அவருடைய ஸ்வபாவத்தை உலகறிய விளக்க உபயோகமாகும். ஆனால் ஒரு விசேஷம். அவர் ஏகமாய் நின்று ஏகாக்ர சித்தத்தோடு சண்டைசெய்யத் துணிந்திருக்கிறார். அவரை யெதிர்த்து நிற்கும் கூட்டாளிகளோ பலர். இவர்கள் கூட்டுச் சிதறினால் வந்தது அநர்த்தம். பங்கம்வர, சிறிது பேதப்பட்டாலும் போதும். ஆதலால் இவர்களுக்குள் பேதபாவம் உதிக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அத்யாவசியமாக விருக்கிறது.

“மித்திரபேதம் செய்வதில் கைதேர்ந்தவர்.”

இவர்கள் அவரவர்கீர்த்திப்பிரதாபத்தையும்,

லாபநஷ்டத்தையும், லாபாலாப சம்பந்தமான மனோராஜ்யங்களையும் செய்யத் தொடங்குவாரானால் பேதபாவம் முற்றிப்போய் கூட்டுறவுக்குப் பங்கம் வருவது நிச்சயம். கெய்ஸரும் சமயமகப்பட்டால் கலகம் விளைக்கப் பின்வாங்கமாட்டார். அவருடைய எண்ணங்களெல்லாம் “இவர்கள் கூட்டுறவு எத்தனைகாலம் நிற்கும்! இவர்களுக்குள் பேதம் வராதா!” என்று இது ஒன்றில்தான் பற்றி நிற்கிறது. மித்திரபேதம் செய்வதில் அவர் கைதேர்ந்தவர் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

“சந்துவிட்டால் பொந்துசெய்யத் தயார்.”

அவருடைய எதிரிகள் ஸ்வகாரியப்புவிகளாய் ஸ்வாமிகாரியம் வழிவழி வென்று விட்டார்களானால் அந்த சமயத்தைத் தந்திரமாய்ப் பற்றி அது அவர்கள் கூட்டுறவைக் கெடுக்கும் படி வேண்டிய சூழ்ச்சி செய்வதில் அலுப்புச் சலிப்பின்றி யுழைத்துவர அவருடைய தூதர்கள் உலகெங்கும் தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சந்துவிட்டால் வந்து நுழைந்துகொண்டு பொந்துசெய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆஸ்திரியா கூட்டாளி. வேறு ஸகாய்யில்லை. அந்யதேசங்களில் துருக்கி யொன்றாமட்டுந்தான் அவருக்கு அனுகூலமாக விருக்கிறது. மற்றவர்களைல்லாம் சண்டை தொடுக்காவிட்டாலும், இவர் போரில் செய்த அக்கிரமங்களினால் இவருக்கு எதிரிகளாய் நின்று போர்நடத்தும் கூட்டாளிகளிடத்து அனுதாபம் கொண்டவர்களாக விருக்கிறார்கள்.

“தர்மதேவதை சிந்தைநொந்திருக்கிறாள்.”

பெல்ஜியத்திலும், ப்ரான்ஸிலும் அனேக பட்டணங்களை வினாகத் தீயிட்டுத் தகர்த்துப் பாழாக்கினது தர்மசிந்தையுள்ளவர்கள் மனத்தையெல்லாம் இவருக்குப் பிரதிகூலமாகத் திரும்பச் செய்துவிட்டது. தர்மமே சிந்தை நொந்திருக்கிறதென்று சொல்லலாம். ஆயினும் அவர்கள் யுத்தமுடிவு எப்படியாகிறது பார்ப்போம் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“உப்புக்குறவன் கதை.”

கூட்டாளிகள் பேதபாவனைக் கிடங்கொடுத்தார்களானால் “உப்புக்குறவன் கதை” சொல்லித் தம்பதிகளின் ஆர்யோர்யத்தைக் கெடுத்த ஸர்யாசி சமர்த்தாக ‘செய்ஸ்’ அவர்கள் பேதத்தை முன்னிட்டுச் சேதம் விளைக்கப் பின்னடையார். இது கூட்டாளிகள் ஞாபகத்திலிருக்கவேண்டுமென்று ஆங்கில வித்வான் எச்சிரித் தெழுதியிருக்கிறார்.

“பேதபாவம் உறவைக் கெடுக்கும்.”

பேதபாவ மொன்றுமட்டும் மனதில் ஏற்பட்டுவிட்டால், எதிரிலுள்ள பகைவன்மேலுள்ள காரத்தைபெல்லாம் பக்கத்திலுள்ள உறவினமேல் திரும்பச் செய்வது வெகு சலபம். இஃதோ நித்தியமான மனோ தத்துவங்களால் ஸாதனமாகும் ஓர் முக்கிய தர்மம். ஆகையால் கூட்டாளிகள் பேதபாவனைக் கிடங்கொடுக்கக்கூடாது. ஸ்வகாரிய சிந்தையிருந்தால் பேதபாவனை மெய்ப்படியும் உதிக்கும் என்பதற் சந்தேகமில்லை. ஆதலால் காரியம் முடிவு பெறுகிறவரையில் ஸ்வகாரிய சிந்தை கூடவே கூடாதென்று எச்சரிக்கிறார். இது உண்மையான எச்சரிக்கைதான்.

“கேட்டவனுக்குப் பட்டபின் தேரியும்.”

(4) இந்த புத்தம் மட்டும் கூட்டாளிகள் ஸ்வகாரிய சிந்தையின்றி காரியம் முடிவுபெற நடத்தி முடித்தார்களானால், ஜெர்மனியின் பாடோபமும், வாச்சாளுனம் பேசி சண்டைக்கு நியாயம் கட்டும் சாமர்த்தியமும் காரியத்தில் பிரயோஜனமற்றதென்று கண்டபின் அவர்களுக்கு புத்திவந்து சீர்ப்படலாம். ருஷியாவும் சண்டையிலே நம்பிக்கையுள்ள சித்தம் மாறி டால்ஸ்டாய் போதித்த தர்மத்தை யனுசரித்து சமாதானத்தைக் கைப்பற்றி நடக்கத் தீர்மானிக்கும்படியான புத்திவரப் பெறலாம். இது எப்படி யாயினும் ஆகுக. ஒன்றுமட்டும் நிச்சயம். அது என்னவெனில்:—

“சித்திலாதபோது சீவனில்லை யில்லை இல்லையே.”

(5) இப்பொழுது (Aisne) ‘ஏன்’ நதி தீரத்தில் ஒரு மாசமாகியும் முடிவுபெறாமல் நடக்கும் பெருஞ் சண்டையினால் தீர்மானிக்கப்படத் தக்கது இத்தேசத்தார் அத்தேசத்தார் லாபநஷ்டமில்லை; இந்த ஜாதியார் அந்த ஜாதியார் உயர்வு தாழ்வுமில்லை. ஆனால் இந்தப் பெரிய சண்டை என்னத்திற்காக நடக்கிறதென்றால் இவ்வுலகதர்மம் ஜடசக்தியாகிய முரட்டுபலத்தை யனுசரித்து நடக்கிறதா? அல்லது ஜடசக்தியிலும் மேலான ஆத்மசக்தியாகிய சித்தசக்தி (அறிவாகியசக்தி) பலத்தை யனுசரித்து நடைபெறுவதா யிருக்கிறதா? என்பது ஒன்றைத் தீர்மானிக்கவே இந்தச் சண்டை நடக்கிறது என்பதைக் கூட்டாளிகள் ஸூணப்பொழுதும் மறக்கக்கூடாது. “சித்திலாதபோது சீவனில்லை யில்லை இல்லையே” என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. மற்றவையெல்லாம் எதிரி கொட்டமடங்கினபின் யோஜித்துக்கொள்ளத்தக்க இரண்டாம்படியான காரியங்கள். தற்காலம் “தர்மமே ஜயம்” என்பதொன்றையே பற்றி “வர்ம மப்பா வெல்வதில்லை” என்னும் உபதேசம் கேய்ஸருக்கும் அவருடைய ஜாதியாருக்கும் உள்ளத்திற்பட உணர்த்திக்காட்டவேண்டியது கூட்டாளிகள் செய்கடனும். இதை அவர்கள் மறக்கக்கூடாதென்று ஆங்கில வித்வான் பன்முறையும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்.

“குருஷேத்ர மஹாவாக்கியம்.”

குருஷேத்திரத்தில் நடந்த மஹாபாரத புத்தத்திலும், “இது ஒன்றேதான் அப்பா, கடைநோக்கம்; மற்றப்படி தோல்வியும் வெற்றியும் உனக்கில்லை. எல்லாம் எனக்கென்று அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு செய்கடனைச் செய்

பமாய்ச் செய்து கரம்பலனை விட்டு நைஷ்கரம் வித்திபெற்றுய்வாய்!” என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இதையே மஹாவாக்கியமாக உபதேசம் செய்யலானார்.

இந்தக் கலிமுற்றிய காலத்தில் பகவான் “ஜனசமஷ்டி” ரூபமாக அவதாரமெடுத்துப் பொதுஜன வாக்கு மூலமாய் அதே தர்மத்தைச் சண்டைக்காரர்களில் “தர்மத்துக்கென்று சண்டைபோடுகிறவர்களுக்கு” உபதேசம் செய்து போலிருக்கிறது இவர் எழுதியிருக்கும் அற்புத விபாசம். ஆகையால் அதையே பெரிதாகக் கொண்டு இந்த “சண்டைக்காரர்கள் ஸ்ரீவோத்தரம்” என்கிற கதைக்கு அவர் எச்சரிப்பு வார்த்தைகளை முன்னுறையாக எடுத்துள்ளானோம்.

“BUSINESS AS USUAL”

“ஆரியக்கூத்தாடினாலும் காரியத்தின்மேல் கண்ணுயிரு.”

சண்டைக்காரர்கள் கர்த்தாவென்றும் போக்தாவென்றும் அஹம்பாவச்செறுக்குக்கொள்ளாமல் “தர்மமே ஜெயம்” என்று முழு மனதையும் அறிவையும், அவர்கள் பலமெல்லாவற்றையும் அது ஒன்றிலே பற்றுகப் பற்றி மறப்பற்றுகளையெல்லாம் விட்டுழைத்தால், “பற்றற்றாப் பற்றுகப் பற்றி கிற்குமவன்” எப்படியும் அவர்கள் கைபலக்கவும் தர்மம் தலையெடுக்கவும் உடனிருந்துதலுவன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. “ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தின்மேல்கண்ணுயிரு” என்றாப் பெரியோரும், இங்கே காரியம் என்னவென்பதைக் கூட்டாளிகள் மறந்துபோகக் கூடாது.—என்பது அவர் முக்கியக்கருத்து.

சுபமஸ்து,

THE PLAN THAT FAILED. உருப்படாதொழிந்த ஏற்பாடு.

“நடுவிரியாயர் பகர் சாக்ஷி.”

ஜெர்மானியர் யுத்தம் ஆரம்பித்தகாலத்தில் அவர்களுடைய பிரதான ஸ்தானத்தில் ஜெர்மனிசனியத்தோடுகூடவேயிருந்து எதையும் கண்ணால் காணக் கொடுத்துவைத்த சண்டையிற் சம்பந்தப்படாத ஒரு தேசத்தவர், ஜெர்மனி பிரதமத்தில் யுத்தம்தொடுக்கச்செய்த ஏற்பாட்டையும் அது சீர்ப்படாமலொழிந்ததின் காரணத்தையும் பற்றி லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு எழுதியிருக்கிறார். அது சண்டையில் சம்பந்தப்படாதவர் பக்தபாதகமின்றி தான் கண்டதைக் கண்டபடி யுரைப்பதாயிருப்பதால் இச்சண்டையின் பிரதம ஏற்பாடு அதில் நன்றாய் விளங்குகிறது.

“சடுகுடு மந்திரம்.”

முதலாவது ஜெர்மானியர் சண்டைக்கு ஆயத்தம் செய்தபொழுது திடீரென்று தங்கள் கைபலத்தைக் காட்டி எதிரிகளை மடக்கியடித்து அவர்கள் சைனியங்களைக் கிணியிடுக்கச் செய்துவிடலாமென்பது அவர்களுடைய பிரதமநோக்கம். இப்படி ‘சடுகுடு மந்திரம்’ போடுவ தற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் வெகு சுவரணையாய்ச் செய்து முடித்து வைத்தார்கள். அவர்கள் சண்டையிற் பிறந்து சண்டையில் வளர்ந்து சண்டையிலே கனிக்கும் ஜாதியாரென்பதை நாம் முதலாவது மனத்திலிருத்தல்வேண்டும். சமாதான காலத்தில் எல்லாம் அவர்கள் யுத்தநிதி என்று சண்டைக்குப் பணம் சேரம் செய்துவைத்து வந்தவர்கள். அத்தோடுகூட அவர்கள் தேசத்திலுள்ள ஆண்பிள்ளைகளெல்லாம் 3-வருஷ காலம் சைனியத்தில் சேவகம் செய்து சண்டையிற் பழகியிருக்கவேண்டும். வாஸ்தவத்தில் சண்டையுண்டானால் அவர்களெல்லாரும் இராணுவத்தில் சேர்ந்து சண்டைசெய்யக்கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் நாம் மனத்தில் வைக்கவேண்டும்.

“தலைவரிசை” “பின்வரிசை”த் துருப்புகள்.

இப்பொழுது ஒவ்வொரு தேசத்திலும் சைனிய ஏற்பாடு செய்வதில் முதல்தர சைனியமென்றும் இரண்டாந்தர சைனியமென்றும் இருவகையுண்டு. இதையே “தலைவரிசை” (First line) என்றும், “பின்வரிசை” (Second line) என்றும், சொல்லுவர். தலைவரிசைனியம் எப்போதும் சண்டைக்கு முந்திப் பாய்சண்டையே தொழிலாகப் விருக்கப்பட்டவர்கள். இந்த பாகம் நிலைவரமாக விருப்பதால் இதை “ஸ்டான்டிங் ஆர்மி” பென்று சொல்வார்கள். இவர்களன்றி சண்டையிற் பழகி சண்டைக்காலத்தில் சண்டைக்கு ஆயத்தமாய் வரக் கடமைப்பட்டவர்கள் “பின்வரிசை” யென்கிற இரண்டாந்தர சைனியமாவர். இவர்கள் கோட்டைகளுக்குக் காவலிருக்கவும் போக்குவரத்து வழிகளைக் காக்கவும், தலைவரிசைத்துருப்புகள் சண்டையிட்டு ஜெயித்தப் பிடித்துக்கொண்டநாடுகரங்களை வசப்படுத்தி வைத்துக்கொள்ளவும் சாதாரணமாக உபயோகமாவர். சமயம் வந்தால் சண்டை முகத்திலும் போய் யுத்தம் செய்யவேண்டியது தான்.

ஜெர்மனி கவான்மெண்டார் இந்த யுத்தத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தபொழுது, படையெடுப்புச் சேனையென்றும், கையிருப்புச் சேனையென்றும் இருவித சேனைகளைத் தயார்செய்து, தலைவரிசைனியமடங்கிய முன்னதான படையெடுப்புச்சேனை படையெடுத்துச் சண்டை செய்து பிடித்துக்கொண்ட நாடுகரங்களைப் பின்னாலவரும் கையிருப்புச்சேனை வசப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு போக்குவரத்து வழிகளைக் காத்து வரவேண்டியது.

“சதுரங்கசேனை” விமரிசை.

படையொப்பில், பூர்வகாலந்தொட்டு ரத, கஜ, தூசு, பதாதிபென “நால்வகைப்படைகள்” சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை யெல்லாரும்வாசித்துக்கேட்டிருப்பார்கள். இப்பொழுது நடக்கும் சண்டை விமரிசையில், ரதப்படை யென்பதில்

‘மோடார் சைனியம்’ வலுத்திருக்கிறது. அதாவது, குண்டுவெடி தாங்கத்தக்க வலுவுள்ள கேடயங்களால் மூடப்பெற்ற ‘மோடார் ரதத்தில்’ 10-முதல் 20, 30 வரையில் கொண்டமட்டும் இராணுவவீரர்களை யேற்றி அவர்கள் கையில் சடுதியில் யந்திரசூக்சுமத்தால் சுடும் பிரங்கிகளைக்கொடுத்து அவைகளை அழித்ததாக வெகு சிக்கிரத்திலும் சடுதியிலும் உபயோகிக்கப் பழக்கி யிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு “Quick-firers” என்று பேர். சிறுவர்கள் திபாவளிகாலத்தில் சீனி வெடியைக்கட்டோடு வைத்துச்சுட்டு வேடிக்கை பார்ப்பதுபோல், இவர்கள் படபடவென்று சடுதியில் சுடப் பழகியவர்கள். ஒருநிமிஷத்தில் பலவெடிகள் சுட்டு ஒவ்வொன்றிலும் அனேகரைச்சுட்டுவிழ்த்தும் சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவர்கள். இவர்கள் புதிதாய்ச் சண்டையில் உபயோகிக்கப்படுவது இதுதான் முதல் தடவை. அதுவும் ஜெர்மானியர்கள்தான் இவர்களைப் பழக்கித் தயார் செய்து யுத்தகளத்தி லுபயோகிக்க ஆரம்பித்தவர்கள். இந்தப் படையில் ஆகாச ரதமும் சேர்க்கப்படலாம். ஏனெனில் ஆகாச ரதமேறி எதிரிகள் குடி, படை, யரண் வலி, இன்னவிதம் இப்படி யிருக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்ளாவிட்டால் இவர்களை நன்றாக உபயோகிக்க முடியாது.

“பிரங்கிப்படை.”

இரண்டாவதான யானைப்படை இப்பொழுது கிடையவே கிடையாது. அதற்கு பதிலாக அனேக யானைகள் பலமுள்ள பிரங்கிகளைத் தயார்செய்து உபயோகித்து வருகிறார்கள். அவற்றில் 4-அங்குல குண்டு வெடி சுடத்தக்க பிரங்கிகள் முதல் 16, 17-அங்குல குண்டு வெடி சுடத்தக்க மஹா பெரிய பிரங்கிகள் வரையில் இருக்கின்றன. சென்னையின் மேல் “எம்டன்” கப்பல் விடுத்த குண்டுகள் 4-அங்குலக் குண்டுகள். ‘லிஜ்’ கோட்டையைப் பிடிக்க 16-அங்குலக் குண்டுவெடிகள் தீர்க்கத்தக்க பெரிய பிரங்கிகள் உபயோகிக்கப்பட்ட

டன. ஆன்ட்வெர்ப் கோட்டைபைப் பிடிக்க அதிலும் பெரிபதான 17-அங்குல் பிரங்கிகள் உபயோகிக்கப்பட்டன. இந்த மஹா பெரிய பிரங்கிகளை முதல் முதல் செய்துபயோகிப்பவரும் ஜெர்மானியர் தான்.

“எண்ணினேன் எண்ணமிது ஸ்வாமி.”

அவர்கள் பிரதமத்தில் செய்த ஏற்பாட்டுப் படி அவர்கள் உத்தேசம் என்னவென்றால்:—

பெல்ஜியம் நாட்டு வழியாக நயமாகவோ, பயம் காட்டியோ, தலைவரி சைனியங்களைச் (Army of Invasion) செலுத்திச் சென்று பிரான்ஸ்தேசத்தின் எல்லைப்புறக் கோட்டைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அவைகளைப், படைமெடுப்புச் சேனைகளைப் பின்பற்றி வரும் (Army of Occupation) இரண்டாந்தர சைனியங்களால் வசப்படுத்திக் கொண்டு நேராகப் பாரிஸ் நகருக்குப்போய் அம் மஹா நகரைச் சுற்றியுள்ள மஹத்தான கோட்டைகளைப் பெரிய பெரிய பிரங்கிகள் கொண்டு தகர்த்து அதைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு எதிரிகள் திகிற்பட்டுப் போகச் செய்துவிடலாமென்பதே. “எண்ணினேன் எண்ணமிது ஸ்வாமி” யென்றார்போல அவர்கள் எண்ணம் இப்பொழுது வெளிப்படையாகிவிட்டது.

“படைச் சிறப்பு.”

இதற்கு வேண்டிய ஆயுத முஸ்தீப்புக்களெல்லாம் வெகு நேர்மையாகச் செய்து வைத்திருந்தார்கள். ஜெர்மன் படைகளில் குதிரைப்படைவீரர் “Uhlans” ‘ஹலன்ஸ்’ என்பார் வெகுதீரர்கள். பதாதிப்பட்டாளம் என்பது கத்திகேடயம் துப்பாக்கிகொண்டு கால் நடையாகச் சண்டை செய்யும் துருப்புகளுக்குப் பேர். ஜெர்மன் சைனியத்தில் இந்தமாதிரி காலாட்படைகள் இல்லவேயில்லை. அவர்களுடைய காலாட்படை மெல்லாம் “மெஷின்கன்” எனும் யந்திரகுக்ஷமத்தால் தானாகச் சுடும் பிரங்கிகள் உபயோகிப்பதற்கானவர்களேயன்றி கையில் துப்பாக்கி யேந்திச் சூடுவதில் அவ்வளவு கைதேர்ந்தவர்களல்ல, இந்த யந்திர

குக்ஷமம் அமைந்த பிரங்கிகளை உபயோகிப்பதற்கானமனிதர்கள் வேண்டுமே. அவர்களை யதில் பழக்கி குழுக்காக முன்செல்ல நடத்தி எதிரியின்சமீபத்தில்வந்து சண்டை வெகுமும் மரமாய் நடக்கையில் அவர்கள் பின்வாங்கிக் கொண்டு “மெஷின்கன்களை” உபயோகிப்பார்கள். அது பட்டை வென்று பட்டாசு வெடிகேட்பதுபோல், பல குண்டு வெடிகளைத் தீர்த்து எதிரிகள் சைனியத்தை யழித்துவிடும், ஒவ்வொரு வெடிகுண்டிலும் அனேக சிறு குண்டுகள் துண்டு வெடிகள் இவை ஏராளமாக விருக்கும். யந்திரத்தினால் பிரங்கி வாயிலிருந்து விடுபட்ட வெடிகுண்டு வெகுதூரம் வரையில் அதிவேகமாய் எதிர்ப்பட்டதையெல்லாம் துளைத்துக்கொண்டு சென்று கடைசியில் விழுந்த விடத்தில் உடனே வெடிக்கும். அதுவெடிக்கும்போது ஆகாசத்தில் அவுட்டி வாணம் வெடித்தால் வெகுதூரத்துக்கு அம்புமாரி பெய்தார்போல் ஒளி தோன்றுவது போல, நயக் குண்டுகளும், சிறுதுண்டு வெடிகளும் 30, 40-கஜ தூரத்துக்குப் பரவி யெறிந்துவிட்டு வெடிக்கும். அது பட்டத்தெல்லாம் பாழாகும். இதற்கு “Shrapnel” † என்று பேர். மனிதர்களைக்கொல்வதற்காகவேயேற்பட்டது. புதைவாணம், அவுட்டு வாணம் போல் படா ரென்றுவெடித்துப் பல கஜங்கள் சுற்றளவுக்குள்ளவர்களையெல்லாம் நாசஞ் செய்யத்தக்க சக்திவாய்ந்தது இது. 40-50 குதிரைகள் இறங்கியிருந்த ஒரு வயல் வெளியில் ஒரு குண்டு வெடிவிழ, அத்தனை குதிரைகளும் அதன் வீரர்களும் கண்டதுண்டங்களாகச் சிதைந்து போனார்கள். இவ்வளவு பாரதூர யோசனையோடு யந்திர தந்திர நிர்மானம் செய்தவர்கள் மந்திர சக்தியில் மட்டும் தாழ்ந்தவர்களாகக் காட்டிவிட்டார்கள். “தேஹபலமே பலம்” என்கிற அசுரபாவம் மிகுந்தவர்களாதலால், மனுஷனுடைய தீர புத்தியினாலும்அது காரணமாக ஜனித்த வீரச்செய்கைகளினாலும் இவர்களுடைய தந்திரயந்திர நிர்மான யுக்திகளெல்லாம் சேர்ந்துள்ள “சடுகுடுமந்திரம்”

† ‘ஷ்ராப்னெல்’-சரமாரிக் குண்டுவெடி.

பலிக்காமற் போகலாமென்பதை மட்டும் இவர்கள் முனையோஜனையோடு தீர்த்தெளிய நினைந்து ஆலோசிக்கவில்லை.

“உடல்சிறியாரென் றிருக்கவேண்டாம்.”

“மடல்பெரிது தாழ்த, மகிழினது கந்தம் உடல் சிறியார் என்றிருக்கவேண்டாம்” —

என்னும் மூதுரையின் உண்மையை இவர்கள் உள்ளபடி யுணர்ந்தார்களில்லை. இவர்கள் கணக்கிலும், உருவத்திலும், யந்திர தந்திர நிர்மாண யுக்தியிலும் தேர்ந்தவர்களாயிருந்தபடியால் நமக்கு மிஞ்சினவர்கள் யாருமில்லை யென்கிற அகம்பாவச் செறுக்கில் பெல்லியம் தேசத்தாரையும் அவர்களுடைய மனோதீர்த்தையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளாமல், அடாபிடித்தனத்தால் அவர்களை வென்று விடலாமென்று நினைத்துவிட்டார்கள். இந்த எண்ணம்தான் தப்பாகப் போய்விட்டது.

“சிறுமளியால் கல்லும் தகரும்.”

பெல்லியம் தேசத்தார் “உடல் சிறியார்” என்கிறபடி சிறு நாட்டில் வசிப்பவர்களாயினும் புத்தி யுத்தி தீரத்தில் இவர்களைவிட எத்தனையோ மடங்கு மேலானவர்களாகக் காட்டி விட்டார்கள். அவர்கள் 15 நாளைக்கு இவர்களை எல்லைப் புறத்தில் மறியல் போட்டு மடக்கிவிட்டதால், ப்ரான்ஸுக்காரர்கள் தங்கள் சைனியங்களை முஸ்திப்பு செய்துகொண்டு யுத்த ஸந்தர்தர்களாக அவகாசம் கிடைத்து விட்டது. இங்கிலாந்துக்கும் ருஷியாவுக்கும் இது பரமசாதகமாக விருந்தது. ஜெர்மானியர்கள் பெல்லியம் நாட்டைத் தாண்டி வருமுன் அவர்கள் வலி குறைந்துவிட்டது. எதிரிகள் படைவலி பலத்துவிட்டது. ஆகவே பாரிஸ் நகரண்டை மட்டும் வந்துவிட்டுத் திரும்பிப் பின்வாங்க வேண்டி நேரிட்டுவிட்டது. ‘கொல்லுலைக் கூடத்து’ப் பெரியசம்மட்டியினால் தகர்க்கப்பட முடியாத கண்மலை “சிறுமளியால்” தகர்க்கப்பெறும் என்பதை யுணர்ந்தார்களில்லை.

“மத-மோஹம்.”

இப்பொழுது அவர்கள் ஏற்பாடெல்லாம் உருப்படா தொழிந்ததற்கு காரணம் இது தான்.

“.....—சிறுமளியால் கல்லும் தகரும், தகராகனங்குழாய் கொல்லுலைக் கூடத்தினால்”

என்றதன் உண்மையை உணராமல் அவர்கள் பட்டபாடு, அப்பப்பா! சொல்லிமுடியாது. இரவில் தீவட்டிக் கொள்ளையடிக்கத் தயார் செய்தவன் பகல் வெளிச்சத்தைக் கண்டு தன் ஏற்பாடு பயன்படா தொழிந்ததுபோலும், பகற்கொள்ளைக்கு ஏற்பாடு செய்தவன் சைனியங்களை யெதிர்த்துச் சண்டை செய்ய ஏவாதது போலவும், திடீரென்று அசப்பில் எதிரிகளை முறியடித்து அவர்கள் நாடு நகரங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு விடலாமென்று ஏற்பாடு செய்தவர்கள் பெல்லியம் நாட்டார் காட்டிய வீர தீரத்தால் விழித்துக்கொண்டு சண்டைக்குத் தயாராக வரப் புறப்பட்டபின் முன்செய்த ஏற்பாடுகள் தலைகவிழ்ந்து போவனவாயின. அவர்கள் நினைத்த தொன்றாக நேர்ந்த தொன்றாயிற்று. அசர பலமுள்ளவர்கள் அழிவதெல்லாம் இப்படித்தான். பத்மாஸூரன் தன்சைனியால் தானே தவறிக்கப்பெற்று நாசமானான். ஏனெனில் மோஹத்தில் மதியமங்கி தன் தலையில் தானே கைவைத்துக்கொண்டான். அவன் பிறரை யழிக் கப் பெற்றவரம் அவனையே அழிப்பதாயிற்று. ஆகையால் தான் தேஹபலத்திலும் மனோபலம் பெரிதென்றும், மனோபலத்திலும் ஆத்மபுத்தி பலம் பெரிதென்றும் பெரியோர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்னதற்குதாரணம் எத்தனையோ பஞ்சதந்திரக் கதையில் காணலாம், பின்னதற்குதாரணம் தேவாசுரர்கள் சண்டையில் அசுரர்கள் அழிந்ததெல்லாம் மதிமோசத்தாலென்று நன்றாக விளங்கும். ஆகையால் “தர்மமே ஜயம்” என்பதில் நம்பிக்கையும், தர்மத்தை யுள்ளபடி யுணர்ந்து நடக்கும் சிந்தையும்

ஒழுக்கமும் வேண்டும். இவ்விரண்டு மில்லாத விடத்து வெறும் தேஹபலம் வீண்முரட்டுபலமாய் முடிந்து மிருகபலத்துக்கொப்பாகும். அசுரபலமும் அப்படியேதான் கடைசியில் முடியும். இதை யுணர உணர்த்தவே இந்தப் பார்-ஹத மஹாயுத்தம் நேர்ந்தாப்போலு மிருக்கிறது.

“அஹம்பாவத்தால் வந்த ஆபத்தி.”

பெல்ஜியத்தைப் படைவலியால் ஜிபித்தும் அத்தேசத்துக் குடிகள் தம் மனோவலியால் இவர்களை எதிர்த்து நிற்பதால், இவர்கள் படைவலி பிரயோஜனப்படாமற் போயிற்று. பிரதமத்தில் ஊரைக் கொள்ளையிட்டும் ‘யுத்தநஷ்டம்’ என்று பெருநிதி வசூல் செய்தும் காரியத்தைச் சாதித்து வந்தார்கள். இதை யுணர்ந்த குடிகள் தம் தானியக்களஞ்சியங்களை யழித்து விட்டு ஊரைவிட்டோடத் தலைப்பட்டு விட்டார்கள். பெல்ஜியம் நாட்டிலுள்ள சைனியங்களுக்கு ஆகாரம் முட்டுப்பட்டு அது இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். மனிதன் வயிற்றால் பிழைத்திருப்பவன். அதுவும் இராணுவத்துக்கு பலம் வயிற்றுச் சோற்றில் தானிருக்கிறது. சேனைகள் வாய்க்குப்போடச் சாப்பாடினலை. பிரங்கி வாய்க்குப்போட மருந்தின்லை. சேனைகள் இந்த ஸ்திதியில் அந்நிய தேசத்திலிருந்து சண்டை போடுவதென்றால், அது எப்படி ஸாத்தியமாகும்? ஜெர்மானியர் இந்த விதத்தையும் கற்றார்போல ஆரம்பகூரத்துவமாய் நடந்துகொண்டவிட்டார்கள். முட்டுப்பட்டபோது விழிக்கிறார்கள். கைப்பொருளெல்லாம் செலவாய்விட்டது. சண்டைச் செலவுக்கு இனிக் கடன் வாங்கியாகவேண்டும். இந்த அவஸ்தையில் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து எப்படி தப்புவார்களோ தெரியவேண்டும்.

A HOUSE-HOLD NARRATIVE OF THE CONTENDING PARTIES IN THE GREAT WAR OF 1914.

The Slav vs Teuton: A Brief Historical Review.

“Europe and America have gasped with admiration before the symmetry and system of German organisation. Only those who placed liberty of thought, a generous atmosphere and a love of abstract truth before mechanical perfection have wondered—and are still wondering—if Germany may not have to be freed from Teutonism before she can resume her place in the world as a leader of thought. However that may be this military Teutonising element is essentially antipathetic to the Slav-dreamer and democrat. He can fight for an ideal; he will die for a dream. He will not submit to being thrust wholesale into a sausage machine, to come out the other end neatly measured, labelled, and looking like every other sausage. The Slav and the Teuton are hereditary foes, on racial grounds, but that racial animosity is founded on a real difference of ideals, on a mutual incompatibility. German and Slav might settle down side by side—they have mingled much and have much in common, but the Teuton comes with his brutal drill-sergeant methods and the inmost soul of the Slav revolts. In writing this it must be remembered that Slav unity has never yet been complete. The Slavs have never trusted each other, and their distrust has been justified. Their opportunity for cohesion has come. Will they grasp it?”—Mr. Ellis M. Cook in the *Royal and Colonial Institute Journal*.

A HOUSE-HOLD NARRATIVE OF THE CONTENDING PARTIES IN THE GREAT WAR OF 1914.

The Slav vs Teuton: A Brief Historical Review.

1914-ஐந்துபத பார'த மஹாயுத்தம்: சண்டைக்காரர்களின் பூர்வோத்தரம்.

இப்பொழுது ஐரோப்பாவில் நடக்கும் சண்டையில் இருஜாதியார் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஸ்லாவ் ஜாதியாரென்றும் டியூடன் ஜாதியாரென்றும் பேர்வழங்குகிறது. தற்காலம் ஐரோப்பாவிலுள்ள ஜனங்களெல்லாரும் ஆகியில் ஏகமாயிருந்த ஒரு (Indo-European Stock) ஜாதியிலிருந்துவந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இது எப்படியாயினும் சரித்திரமூலமாய் ஆராய்ந்துபார்க்கில் பூர்வம் ப்ரபலமாய் விளங்கிய ரோமராஜ்யம் (Roman Empire) சீர்குலைத் தமிழ்ந்ததற்குக்காரணம் 'ஜர்மானிக்' ஜாதியார் பலர் படையெடுத்து வந்தது என்று பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்கும் தெரியும். கிறிஸ்து சகாப்தமுதலில் சக்ரவர்த்திப் பட்டம், தரித்து ரோம் ராஜ்யங்களை யெல்லாம் ஆண்டவரான சார்லிமேன் சக்ரவர்த்தி இந்த ஜர்மானிக் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்தான். ஆனால் அவருடைய ராஜ்யத்துக்கும் ரோமுக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஓரினத்தாராகிய பலஜாதியாரும் பலநாட்டுச் சிற்றரசர்களும் ஒன்றுகூடி அவர்களுக்குமேல் சக்ரவர்த்தியாகிய மேல் அதிகாரி சேர்ந்துள்ள இராஜ்யமது.

THE HOLY ROMAN EMPIRE.

“ஹோலி ரோமன் எம்பையர்.”

இந்தப் பரதண்டத்திலே 56-தேசத் தரசர்களிருந்ததாகவும் அவர்களுக்கெல்லாம் மேலாய் சக்ரவர்த்தியொருவர் இருந்ததாகவும் சரித்திரபூர்வகமாய் அறிகிறோம். அப்படியே போல “ஹோலி ரோமன் எம்பையர்” என்று பூர்வத்தில் பிரக்கியாதிபெற்று சார்லிமேன் சக்ரவர்த்தி காலத்தில் பிரபலம்பெற்று அதற்கு முன்னிருந்த ரோமராஜ்யத்தின் அதிகாரத்தையெல்லாம் வகித்துவந்த ராஜ்யம் பல தேசங்கள்கூடிய ராஜ்யமாயிருந்தது. இந்த தேசங்களுக்கெல்லாம் மேலானவர் “சக்ரவர்த்தி.” இந்த சக்ரவர்த்திப் பட்டம் ஆஸ்திரியா தேசத்தவராகிய ஹாப்ஸ்பர்க் வம்சத்தார் பாரம்பரியமாக இருந்துவந்தது. 1814-ஐந்து முடிந்த நெபோலியன் யுத்தங்களின் பயனாக “ஹோலி ரோமன் எம்பையர்” என்கிற பேரால் விளங்கிய பூர்வீகராஜ்யம் சிதைந்து போய்விட்டது.

ப்ரஷ்யா முன்னுக்கு வந்தகாலம். நெபோலியன் சண்டையில் ப்ரஷ்யா முன்னுக்கு வரலாயிற்று. “வாடர்லூசண்டை” (Waterloo) 1814-ம் வருஷத்தில் நடந்தது. அஃதோடு நெபோலியன் கொட்டம் அடங்கி விட்டது. பிறகு 1870-ம் வருஷத்தில் ப்ரஷ்யாவுக்கும் ப்ரான்ஸுக்கும் சண்டை நடந்தது. அதில் ப்ரெஞ்சு தேசத்தார் தோல்வியடைந்தார்கள். ஸெடான் (Sedan) சண்டையில் அவர்கள் தோல்வியடைந்தபின் ப்ரஷ்யா தேசமும் அதைச்சேர்ந்த சிற்றரசர்களும் ஒன்றுகூடி ஒரு இனத்தாராக விருந்து இப்பொழுதுள்ள “ஜெர்மன் எம்பையர்” என்னும் மஹாராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்த இராஜ்யம் ஏற்பட்டபோது அது பாரிஸ் நகரில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. 1871-ம் வருஷம் பிப்ரவரியில் ஆல்ஸேஸ் லாரேயன் மாகாணங்கள் ஜெர்மனி ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாக ப்ரஷ்யாவோடு சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

தற்கால ஜெர்மனி ராஜ்யம்.

இப்படியாக இப்பொழுதுள்ள ஜெர்மன் எம்பையர் வாழ்வெல்லாம் 1870-ம் வருஷத்துக்குப்பின் உண்டானதே. ஆனால் அது முதல் 30 வருஷத்தில் ஜெர்மனி மிகவிர்த்தியடைந்துவிட்டது. 1870-ம் வருஷத்தில் ஜர்மனியைச்சேர்ந்த நாடுகளெல்லாம் ஏழமைப்பட்டிருந்தன. இப்பொழுது கல்வியிலும், செல்வத்திலும் சீரிலும் மிகுந்திருக்கின்றன. 1814-ம் வருஷத்தில் (வாடர்லூ சண்டையி

னால் நெபோலியன் *கொட்டம் அடங்கிய வருஷம்) ஜெர்மன் எம்பையர் என்பதே இல்லாமலிருந்தது. அந்த நாடுகள் சில்லரை அரசர்களால் ஆளப்பட்டு மிகவும் கடின தசையிலிருந்தன. அத்தேசங்களின் ஆஸ்தியெல்லாம் 200 கோடிக்குக் குறைந்திருந்தது. இப்பொழுது 1914-ம் வருஷத்தில் ஜெர்மன் ராஜ்யத்தின் ஆஸ்தியிலிருந்துவரும் வருஷாந்தர வருமானம் மட்டும் 200 கோடியிருக்கும். இதைத் தவிர 160 கோடி முதல் சேர்ந்திருக்கிறது.

1814-ம் வருஷத்தில் இப்பொழுது ஜர்மனியிருக்கும் நாடுகளின் மொத்த ஜனத்தொகை 2-கோடியே 40-லக்ஷம். இப்பொழுது ஜெர்மனியின் ஜனத்தொகை 6-கோடியே 70-லக்ஷம். அதாவது 100-க்கு 180 விகிதம் பெருகியிருக்கிறது. இப்படியே வியாபாரம், வர்த்தகம், கல்வி, நாகரிகம் எல்லாவற்றிலும் அவர்கள் மிகவும் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

THE HOUSE OF HAPSBURG.

ஹாப்ஸ்பர்க் வம்சம்.

ப்ரஷ்யாவின் தலைமைக்குப்பட்டு ஜெர்மன் நாடுகள்சேர்ந்து ‘ஜெர்மன் எம்பையர்’ எனப் பேர்பெற்று விளங்கவும், பழமையான ‘ஹோலி ரோமன் எம்பையர்’ என்னும் மஹாராஜ்யத்தின் தலைமைவகித்த ஹாப்ஸ்பர்க் வம்சத்தார் ஆஸ்திரியா சக்ரவர்த்தியாக விளங்கினர். இப்பொழுது ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி இரண்டு தேசங்களும்சேர்ந்து ஒரு ராஜ்யமாக விளங்குகிறது. அதற்குத்தலைவர் ஹாப்ஸ்பர்க் வம்சத்தவரான ப்ரான்ஸிஸ் ஜோசெப் சக்ரவர்த்தி. இவருடைய மூத்தகுமாரரும் பட்டத்துக்குரிய வருமான ‘ஆர்ச்டியூக் ப்ரான்ஸிஸ் பேர்டினெண்ட்’ என்பவர்தான் அவருடைய மனைவியோடு ஸீராஜிவோ (Serajevo) பட்டணத்தில் கொலை செய்யப்பெற்றார். அது காரணமாகவே இந்தமஹா யுத்தம் உண்டாயிற்று என்பர்.

(THE HOUSE OF HOHENZOLLERN.)

ஹாஹன்ஸாலன்.

1870-ம் வருஷமுடிவில் தலையெடுத்த ஜெர்மன் எம்பையருக்குத் தலைவர் ப்ரஷ்யா தேசத்

தரசர். இவர்தான் ஜர்மன் சக்ரவர்த்தி பட்டத்துக் குரியவர். இவர் ஹாஹன்ஸாலன் (Hohenzollern) வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்.

சார்லிமேன் (Charlemagne) சக்ரவர்த்தியாண்ட ‘ஹோலி ரோமன் எம்பையர்’ என்னும் மஹாராஜ்யம் அவருடைய பேரன் அரசாண்டகாலத்தில் இரண்டுபட்டுச் சீர்குலையலானபோது, ‘கால்’ (Gaul) என்னும் (இப்பொழுது ப்ரான்ஸ் இருக்கிற) பாகம் ரோம நாகரிகத்துக்குட்பட்டச் சீரடைந்தவர்களான ஜாதியாரால் குடியேறப்பெற்றிருந்தது. அவர்கள் இரத்தத்தில் (Celts) ஸெல்ட்ஸ் ஜாதியின் ரத்தமும் கலந்திருந்தது. இவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ப்ரான்ஸ் ராஜ்யத்தை யேற்படுத்தினார்கள். இவர்களுக்கு (Gauls) ‘கால் நாட்டார்’ என்கிறபேரும் இருந்தது. பூர்வீகமான நாகரிகம் படிந்த இந்த ஜாதியார், ‘கால்’ பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்தபொழுது, தென்னிந்தியாவில் பாளையங்காரர்கள் முன்னுக்குவந்து பிரபலமடைந்ததுபோல், ஆதியில் இவர்கள் தேசத்தைக் கொள்ளையடித்துப் பாழ்படுத்திய திருடர் கூட்டத்தலைவர்கள் விசேஷபிரபலம் பெற்றிருந்தார்கள்.

அவர்கள் நாகரிகத்தில் பின்னடைந்தவர்களாய், நாகரிகமாய் ‘உழுதுண்டு’ ஜீவித்த ஜாதியாரைக் கொள்ளையிட்டு வசித்து வந்தார்கள். இவர்கள் ஜெர்மானிக் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். கொள்ளையடிப்பதே தொழிலாயிருந்தவர்கள். இந்த கொள்ளைக்காரர்கள் கூட்டத்தை கிமிஸ்துபிறக்குமுன் 102-வது வருஷத்தில் (சரியாக 2016 வருஷங்களுக்கு முன்) பேர்போனமேரியஸ் (Marius) என்னும் ரோமன் ஜெனரல் வேறுத்து அவர்கள் கொட்டத்தை யடக்கினார். அதற்குப்பின் இந்தக் கொள்ளைக்கூட்டத்தார் வம்சத்தில் உதித்தவர்கள் ‘டியூடன் ஜாதியார்’ என்று பேர்பெற்றார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டக்கொள்ளைத் தலைவர்கள் கிமிஸ்துபிறந்த 13, 14-வது நூற்றாண்டுகளில் கைவலுத்து போமரேனியா முகல் மிமெல் (Pomerania to Memel, on

the Baltic) வரையிலுள்ள பால்டிக் கடலோரத்து தேசங்களைப்பிடித்து வசப்படுத்திக் கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். இந்த நாடுதான் பிந்திப் ப்ரஷ்யாவாகத் தலையெடுத்தது. இவர்கள்தான் டியூடன் ஜாதியாரின் மூதாதைகள். ‘ஜர்மானிக்’ ஜாதியார் என்பது ஆதியில் இருந்த இனத்தைக்குமிக்கும் பேராயிருந்தது. இதில் டட்ச், பிரிடிஷ், ஸ்காண்டினைவியன் முதலான பலதேசத்தார்களும் சேர்ந்தவர்களாகிறார்கள். இவர்களெல்லாம் ஆதியில் ஓரினத்தாராகவிருந்தவர்களாதலால் (Germanic) ஜர்மானிகர்கள் என்று பேர்பெற்றார்கள். இப்பொழுதுள்ள ஜெர்மனி தேசத்தவர்கள் (முக்கியமாய் ப்ரஷ்யா தேசத்தார்) டியூடன்ஸ் என்றுசொல்லும் பூர்வம் கொள்ளைக் கூட்டத்தலைவர் (Robber Chiefs) களாயிருந்தவர்களுடைய பரம்பரையிலுதித்தவர்கள். இவர்களுக்குத் தலைவராயுள்ளவர்தான் ஹாஹன்ஸால்லர்ன் வம்சத்தார். இவருக்கு Grand Master of the Teutonic Knights என்கிற பட்டமுண்டு.

(CENTRAL EUROPE.)

ஐரோப்பாவின் மத்தியபாகம்.

ஐரோப்பாகண்டத்தின் மத்தியபாகத்திலும் வடபாகத்திலுமுள்ளஜனங்கள் ஆகி ஜெர்மானிகள் மட்டுமென்றவது அவர்களுக்குப் பின்வந்த டியூடன் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றவது சொல்லமுடியாது. ஆகி ரோமராஜ்யத்தை ஜெர்மானிகள் கூட்டம் கூட்டமாய் வந்து பிடித்துக்கொள்ள அது சீர்குலைந்ததென்று சொன்னோம். அவர்களைப்பின்தொடர்ந்து இன்னொரு ஜாதியார் படையெடுத்து வந்து குடியேறினார்கள். அவர்கள்தான்

“ஸ்லாவ் ஜாதியார்.”

இவர்களுக்கு ஸ்லாவ்ஸ் (Slavs) என்று பேர். இவர்கள் பூர்வோத்தரம் என்ன, இவர்கள் எப்பொழுது ஐரோப்பாவிற்குச் சென்று குடியேறினார்கள் என்று சொல்வது சாத்தியமாகவில்லை. ஆனால் பூர்வந்தொட்டுள்ள ‘விகி யன்ஸ்’ (Ancient Scythians) ஜாதியைச்

சேர்ந்தவர்கள் என்கிறார்கள். இது எப்படியிருப்பினும், இவர்கள் அதிபூர்வகாலந் தொட்டு ஐரோப்பா கண்டத்தின் மேற்பாகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு அங்கே குடியேறி வசித்து வந்தார்களென்பது நிச்சயம். (Balkan Mountains) பால்கன் மலைத் தொடரையடுத்த பால்கன் தீபகற்பத்திலும் (Balkan Peninsula), கிரீஸ் (Greece) தேசத்திலும் கூட இவர்கள் குடியேறி யிருந்தார்கள் என்பது ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிகிறது.

“ஸார்மேஷியா” (“Sarmatia”)

பூர்வத்தில் ரோமராஜ்யமிருந்த காலத்தில் (கி.மு. 5-ம் நூற்றாண்டு) “ஸார்மேஷியா” என்னும் தேசமொன்றிருந்தது. அது தான் இப்பொழுதுள்ள படங்கனில் (Russian Poland) ருஷியன் போலண்ட் என்றும், காலிஷியா (Galicia) என்றும் பேர்கள் பெற்றிருக்கிறது. (இந்த இடங்களைப் பின்னாக “அட்லாஸ்” என்னும் படப்புஸ்தகங்களை வைத்துக் கொண்டு பெற்றோர் பெரியோர்கள் உதவி வேண்டியிருப்பினும் அதை நாடி யடைந்து நன்றாகப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.)

ஸ்லாவ் ஜாதியின் பூர்வீக ஸ்தானம்.

ஆதியில் இந்த ஸார்மேஷியாவில் (Modern Galicia and Russian Poland) இருந்தவர்கள்தான் ஸ்லாவ்ஸ் என்பார். இவர்களுடைய பூர்வோத்தரம் இவ்வளவுதான் தெரியும்; இதற்கு மேல் தெரியாது. இங்கேயிருந்து இவர்கள் (ஸார்மேஷியாவிலிருந்தவர்களாதலால் ஸ்பர்ஸ் “Serbs” என்று பேர்வழங்கப் பெற்று) தங்கள் படைவலியாலும், சண்டை செய்யாமல் குடியேறிப் பரவும் சக்தியாலும் ஐரோப்பாவில் புகுந்து அட்ரியாடிக் (Adriatic) கடற்கரைவரையில் பரவிவிட்டார்கள்.

“ஸ்பர்ஸ்” (Serbs)

பூர்வம் கூட்டக்கொள்ளைத் தலைவர்களாயிருந்து பிரபலம்பெற்றபின் “டிபூடானிக் ஹைட்ஸ்” “டிபூடன் ஜாதி யுத்தவீரர்கள்” என்று பெத்தப்பேர் வைத்துக்கொண்டு நாடு

நகரங்களைப் பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டவர்களான டியூடன்ஸ் பிந்தி ஜபித்த நாடுகளில் பூர்வம் இந்த “ஸ்ர்ப்ஸ்” (Serbs) என்கிற ஸ்லாவ் ஜாதியார் குடியேறியிருந்தார்கள் என்று நன்றாகத் தெரியவருகிறது. அவர்களுடைய ஸ்தானபலம் பொஹீமியா (Bohemia) தேசத்தில் விசேஷித்திருந்தது. இன்றைக்கும் அங்கே அவர்கள் செல்வாக்கேதான் விசேஷம். அரசரிமையிருந்தாலும் அவர்களுடைய ஜாதிக் குணம் மாறவில்லை. “சுட்டாலும் சங்கு தன் றிறம் மாறாது” அல்லவோ! அதுபோல அவர்கள் அரசரிமையைப் பிடிக்கிக் கொண்டாலும், அவர்கள் பிறவிக்குணத்தை மாற்றமுடியவில்லை.

அவர்கள் பூர்வோத்தரம்.

“கோத்திரமறிந்து பெண்ணைக் கொடு,
பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு.”

என்பது நமக்குள் வழங்கும் ஒரு உண்மையான பழமொழி. பழமொழியென்றால் பரம்பரையாக வழங்கிவரும் மூதுரை, அதாவது, மூத்தோர் சொல் என்று அர்த்தம். கோத்திரம் என்றால் பூர்வோத்தர பரம்பரையென்று அர்த்தம். பூர்வோத்தர பரம்பரை உத்தமமாக வில்லாத ஒருவனுக்குப் பெண்ணைக் கொடுத்துவிட்டால், சந்ததியின் குணம் மாறிப்போம். விவாகமென்பது குலவிறுத்திக்கு மட்டுமல்ல; குணவிறுத்திக்கும் அதுவே சாதனமாகும். குலம் கெட்டால் குணம் கெடும். குணம் கெட்டால் ஜாதிகெடும். இது காரணம் பற்றியே அர்ச்சுனன் சண்டைமுகத்தில் யுத்தம் செய்யப் பின்னடைந்தான். குலத்துக்கு கோத்திரம் எப்படியோ அப்படிப் போல ஜாதிக்குப் பூர்வோத்தரம் விசேஷம். ஆதலால் இப்பொழுது நடக்கும் பார்-ஹதயுத்தத்தில் முக்கியவையாக யிருப்பார்களுடைய ஜாதியின் பூர்வோத்தரத்தைப்பற்றிச் சரித்திர வாயிலாய் ஆராய்ந்தறிந்த மட்டும் உள்ளதை யுள்ளபடி அதிகருக்கமாய்ச் சொல்லி விளங்க வைத்தோம்.

“உழுதுண்டு வாழ்வார்.”

பூர்வந்தொட்டு “ஸலாவ்ஸ்” சாந்தஸ்வபாவமுள்ளவர்கள். அடக்கமும் பொறுமையும் அதற்கேற்ற ஊக்கமும் உழைப்பும் அதிகம். ஓரிடத்தில் நிலையாயிருந்து “உழுதுண்டு வாழ்வார்” நிலையே பெரிதென்று சண்டைசச்சரவுகளில் தலையிட்டுக்கொள்வதைவிட வியவசாயத்தை விரித்திசெய்து ஜீவிக்கும் ஸ்வபாவம் அவர்களிடத்து பிறவிக்குணமாக ஏற்பட்டிருந்தது. பூர்வத்தில் ஐரோப்பாவில் படைபெடுத்துப் போர்விளைத்து ஓரிடத்தும் நிலைத்துத்தரிக்காமல் போர்த்தொழில் செய்து பிழைத்து வந்தவர்களான (Nomadic tribes) அல்லாடிச் சாதியார்களான ஹுனர்கள் (Huns), ஆவர்ஸ் (Avars) இனத்தையொட்டிப் பிழைக்கும் ஜர்மனிக் ஜாதியார்கள், (Germanic hordes) இவர்களெல் லாரிலும் “ஸ்லாவ்ஸ்” பயிர்த்தொழில் ஜீவனம் செய்து பிழைப்பதில் விசேஷ பற்றுள்ளவர்களாய் அதற்கேற்ற மேலான குணமும் மணமும் பொருந்தியிருந்தார்கள்.

“இல்வாழ்வார்” (Homeloving people).

இங்கே ஜனஸமூக சம்பந்தமான இன்றொரு விசேஷம் கவனிக்கவேண்டும். நாடோடியாகத் திரிந்து அல்லாடிப் பிழைப்பவர்கள் சண்டை சச்சரவுகளில் கைதேர்ந்தவர்களாய் துணிச்சல் மிகுந்தவர்களாயிருப்பது சகஜம். ஏனெனில் இந்த குணவிசேஷங்கள் அவர்களுடத்தில் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வம்ச விரித்தியின்றி சீக்கிரம் சிதறுண்டு அழிந்து போவார்கள். அப்படியே ஓரிடத்தில் நிலைத்துக் குடியேறி விடுவாசல்களோடு வியவசாயம் கைத்தொழில் செய்து பிழைக்கிறவர்கள், சமுதாயக்கட்டுப்பாடும் ஸம்பிரதாயவலுவுமுடையவர்களாயிருப்பது சகஜம். ஏனெனில், “எத்தால் வாழலாம்? ஒத்தால் வாழலாம்” என்பதின் உண்மையை அவர்கள் நித்தியப்படி அனுபவமாய்நின்றுணர்ந்தவர்கள். ஸமுதாயக்கட்டுப்பாடுள்ள வீடத்தில் ஜாதியொற்

றுமை தானே விளங்கும். இவ்விரண்டுக்கும் ஆகிமூலமாயிருப்பது “இவ்வாழ்வு” என்று சொல்லும் குடும்பம். இதையே “Home” என்றும் “Family” என்றும் சொல்லுவர்.

“குடித்தனமோ துரைத்தனமோ” (The Principles of Democracy.)

“குடித்தனமோ துரைத்தனமோ” என்றொரு பழமொழி வழங்கி வருகிறதல்லவா. “இவ்வாழ்வு” சம்பந்தமான “குடித்தன”ப் பாங்கும் “துரைத்தனம்” என்று சொல்லும் “அரசியல்” முறையும் ஒரே தர்மத்தை யனுசரித்துள்ளன. இவ்விரண்டுக்கும் ஸமஷ்டி, வியஷ்டி பேதமன்றி வேறு பேதமில்லை.

ஸமஷ்டி தர்மம் (Social Evolution)

“ஒன்றிமரம் தோப்பாமா?” என்பது போல, “ஒரிக் குடித்தனம்” அல்லது ஒன்று பட்ட பலவேறுபட்ட குடித்தனங்கள் துரைத்தனமாகாது. ஆகையால் குடித்தனங்கள் பல விருந்தால் அவைகளைப் பெல்லாம் ஒன்று படுத்தி ஒரினப்படுத்தும் “ஸமுதாயக் கட்டுப்பாடு” கூடவேயிருக்கும். இஃகிருந்தால் தான் அது “ஊர்” ஆகும். ஜனங்கள் ஒன்று கூடி பிரவிருத்தி மார்க்கத்தில் ஒரினப்பட்டு நடக்காவிட்டால் ஸமஷ்டி தர்மம் சீர் பெற மாட்டாது. “ஸமஷ்டி தர்மம்” என்பது ஏகம் அனேகமாயும், அனேகம் ஏகமாயும் முறைப்படி ஒன்றிப் பலவும், பலவில் ஒன்றுமாய் நிகழ்ந்து வளருவதாம். மரங்கள் சேர்ந்தடர்ந்து தோப்பாவதும், தோப்புகள் சேர்ந்தடர்ந்து வனமாவதும் ஸமஷ்டிதர்மமாம், தோப்பு ஒன்றில் மரங்கள் பலவுண்டு.” தோப்புகள் பல விருப்பினும் “வனம்” என்பது அவைகளில் எல்லாம் சமமாய் இருந்து ஒன்றில் மட்டு மில்லாய்பால், “பலவில் ஒன்றும்”. இங்க விதியை ஜனங்களுக்கும், ஜனசமூகத்துக்கும் பொருந்தப் பொருத்துவதே “Laws of National Growth” என்னும் ஜனசமஷ்டி தர்மமாகும் (Social Evolution). இனி ஸ்லாவ் ஜாதியாரின் குணகுணங்களை யெடுத்துச்

சொன்னால் குழந்தைகளும் கிரகித்துக் கொள்வது சாத்தியமாகுமென்றண்ணி கிழே அவைகளை எடுத்துரைக்கிறோம்.

ஸ்லாவ் ஜாதியாரின் குணகுணங்கள்.

(Their characteristics)

ஆதிகாலம் தொட்டு அவர்கள் ‘குடியரசு’ என்று சொல்கிற சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டை யனுசரித்து வந்தவர்களாகத் தெரிகிறது. இதில் சமுதாய கோஷ்டி ஏற்பாடு அவர்களடைய ஸ்வபாவத்துக்கு அடுத்ததென்று தெரிகிறது. இந்த ஏற்பாட்டை மேற்றிசை நாகரிகத்தில் ஒன்றாக அங்கே வேறன்றச் செய்யவேண்டுமென்று அங்குள்ள சீர்திருத்தக்காரர்கள் பாடுபட்டுழைத்தும் அது கனவில் நினைவாயிருப்பதன்றி காரியத்தில் பலிக்க வில்லை. “அவரையில் ஒரு கொடியும் வடமனில் ஒரு குடியிருந்தாற் போதும்” என்கிற பழமொழி யொன்று நம்முள் வழங்கி வருகிறது. அதன் அர்த்தம் என்னவெனில், அவரை ஒரு கொடி யிருந்தாலும் அது எங்கும் பரவி யடர்ந்து விடுகிறதுபோல, வடமனையில் ஒரு குடியிருந்தால் அந்தக் குடும்பம் அதன் உற்றார் உறவுமுறையார் அபிமானம் மிகுந்த விசேஷ குணத்தால் சீக்கிரம் பரவி ஊரெல்லாம் வடமன ஜாதியாகப் பரவி விடும் என்பதாம். அந்தமாதிரி ஸ்லாவ் ஜாதியாருக்குள் பந்துபரிபாலனமும் ஸ்வஜாதியாடென்கிற அபிமானமும் ஜாஸ்தியாக வுண்டு. இந்த அபிமானமும் ரக்தபார்த்தவியத்திலிருந்து கைத்தொழில், வியவசாயம் முதலான ‘தொழிலினம்’ என்கிற பார்த்தவியத்தால் தொழிலாளிகளை ஒரினமாகச் சேர்த்து அவர்களுக்குள் ஜாதிக்கட்டுப்பாட்டை யுண்டுபண்ணுவதாய் விரிவதாயிற்று.

இலக்ஷியபூரணக் குறைவு.

(Their defective Idealism.)

ஸ்லாவ்ஸ் ஜாதியாரைப்பற்றி பூர்வ சரித்திரங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அவர்களுக்குள் குடித்தன துரைத்தனமுறை (Democratic

Form of Government) யும், ஸ்வயேச்சைப் பிரியமும் (Love of Liberty) விசேஷமாயிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இதன் குணங்கள் அவர்களுடைய சரித்திரத்தில் எங்குமிருக்கக் காணலாம், அல்லது கண்டு பிடிக்கலாம். இந்த லக்ஷணங்களெல்லா மவர்களிடமிருந்தும் அவர்களுடைய லக்ஷியம் பூரணமானதாக இல்லாததுபற்றி அவர்களுடைய ஸ்வயேச்சைப்பிரியம் காரியத்தில் பிரயோஜனகரமான துரைத்தனச் சீர்பாட்டையுண்டு பண்ணவில்லை. விரிய லக்ஷணமும், பூர்வீக நாகரிகமும், இன்னும் பல மேன்மைக் குணங்களு மிருந்தும் ‘ஸ்லாவ்’ ஜாதியைச் சேர்ந்த ஜனங்கள் ஒருவர் பின்னொருவராக ஸ்வாதீன மிழந்து அந்நியர்களுக்கு காளாகும் கதியடைந்து விட்டார்கள்.

பல்கேரியா தேசத்தார். (Bulgarians.)

ஸ்லாவ் ஜாதியாரில் பிரதம ஸ்தானத்திலிருந்து அதிக வல்லமையோடு விளங்கினவர்கள் “பல்கேரியா தேசத்தார்.” இவர்கள் அனேக நூற்றாண்டுகளாகப் பிரபலம் பெற்றிருந்தும் 1912-13-ம் வருஷத்தில் நடந்த ‘பால்கன் யுத்தத்தில்’ அவர்கள்தோல்வியடைந்து திறனழிந்தவர்களானார்கள். இவர்கள் துருக்கி ராஜ்யத்துக் கடுத்திருந்ததால் அந்த ஜாதியின் இரத்தக்கலப்பும் கொஞ்சம் உண்டு. 10, 11-வது நூற்றாண்டுகளில் பல்கேரியா ஐரோப்பாவெங்கும் பிரபலமான பேர்பெற்ற இராஜ்ய வல்லபத்தோடு விளங்கியது. அப்புறம் (Byzantine) பைஸான்டைன் அரசர்களுக்குள் பட்டவர்களாகி 170-வருஷகாலம் கிரீஸ் தேசத்து கவர்னர்களால் ஆளப்பட்டுவந்தார்கள். பிறகு சிறிதுகாலம் ஸ்வதந்திரம் பெற்றிருந்து கடைசியில் ஸெர்வியா தேசத்தாரால் ஜெயிக்கப்பட்டார்கள்.

ஸெர்வியாதேசம். (Servia.)

ஸெர்வியாதேசம் இரத்தக் கலப்பில்லாத சுத்த ஸ்லாவ் ஜாதியார் தேசம். அது 13-ம் நூற்றாண்டில் உச்சத்திலிருந்து விளங்கியது.

அப்பொழுது அதைச் சேர்ந்ததாயிருந்த தேசங்கள், இப்பொழுது ஆஸ்திரியாவோடு சண்டைபோட்டுவரும். ‘ஸெர்வியா.’ தேசமட்டுமன்றி, பால்கன் நாடுகள் எல்லாமும், தற்காலம் ஆஸ்திரியாவைச் சேர்ந்ததாயுள்ள க்ரோஷியா (Croatia), போஸ்னியா (Bosnia), டால்மேஷியா (Dalmatia), ஸ்லாவோனியா (Slavonia) மாகாணங்களெல்லாம் அதைச் சேர்ந்தவாக விருந்தன. பிறகு (Wars of the Crusade) என்று சொல்லும் மத சம்பந்தமான சண்டையில் ‘ஸரஸன்ஸ்’ என்னும் துருக்கர்கள் ஜெருஸலேமைப் பிடித்துக்கொள்ளச் செய்த யுத்தத்தில், அவர்கள் வலிக்கு ஆற்றாமல், அவர்களோடு செய்த சண்டையில் அத்தேசத்து உயர்குல மக்களெல்லாம் மாண்டு மடிந்தார்கள். 14-வது நூற்றாண்டு முதல் 19-வது நூற்றாண்டுவரையில் இந்த ஸ்லாவ் ஜாதியார் நாடுகளெல்லாம் துருக்கர்களால் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டு இவர்களும் சீரழிந்து கெட்டார்கள். மான்டிநிக்ரோ (Montenegro), நாகும் ராதுஸா (Ragusa) என்னும் சிறிய குடியரசுகூடமுதான் துருக்கர் ஆட்சிக்குட்படாதிருந்தன. இப்பொழுது ஆஸ்திரியாவோடு சண்டைக்கு நிற்கும் ஸெர்வியா தேசத்தரசர்கள் விஷமக்காரர்களென்று பேர்பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் தாம் செய்த குற்றத்துக்காக இராஜ்யமிழந்து மிருக்கிறார். ஆனாலும் அவர்கள் ஸ்வதந்திரம் பெறச் செய்த பிரயத்தனங்கள் கடைசியில் பலிக்கலாயின. அத்தேசத்து இராணுவ வீரர்களெல்லாம் பயிரிடுக் குடிகளானதால், தேவறவலிமையும் மனோதீரமும் பொருந்தியவர்கள். அவர்கள் புஜால் பராக்கிரம விசேஷத்தைப் பார்க்கலானவர்கள் அவர்கள் வீர, தீர, சாமார் த்தியத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டாடாமலிரார்கள்.

மோரேவியா. (Moravia.)

இது இப்பொழுது ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த ஒரு மாகாணம். பூர்வத்தில் இதுவும் ஒரு

பிரபலமான ஸ்லாவ் ராஜ்யமாக விருந்தது. கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டில் இந்த இராச்சியம் இப்பொழுதுள்ள ப்ரஷ்யா முழுவதையும் அட்ரியாடிக் கடக்கரை யோரம்வரையில் ஒரு குடைக்கிழ் ஆண்டுவந்தது. கடைசியில் அது பொஹீமியானினால் ஜெயிக்கப்பட்டதாயிற்று. ஸ்லாவ் ஜாதியாரில் ஸ்வதந்திரமிகுந்த தாழ்மையடைந்த தேசங்களில் போலாண்ட் ராஜ்யம் ஒன்றைத்தவிர இந்த மொரேவியா ராஜ்யம் அதிர்ஷ்டமானது. அஃதோடு, பாவம், அதன் பொல்லாதவிதி அதைப் பூண்டற்றுப் போகும்படி செய்தவிட்டது. இப்பொழுது அது ஆஸ்திரியாவில் ஒரு மாகாணத்தின் பேராக விருக்கிறது. பொஹீமியாவுக்கும் மொரேவியாவுக்கும் இடையில் “மொரேவியன் ரேஞ்சு” என்று ஒரு சிறு மலைத்தொடரிருக்கிறது.

பொஹீமியா. (Bohemia.)

இதாவும் இப்பொழுது ஆஸ்திரியாவில் ஒரு மாகாணமாயிருக்கிறது. பூர்வத்தில் இதுவும் ஒரு பிரபலமான ஸ்லாவ் ராஜ்யமாக விருந்தது. பொஹீமியானினுள்ள “ஸ்லாவ்ஸ்”க்கு “ஜெக்ஸ்” (Czechs) என்று பேர். பூர்வத்தில் ஐரோப்பா கண்டத்தின் நாகரிகத்துக்கெல்லாம் இது மதப்பஸ்தானமாயிருந்தது. 13-வது நூற்றாண்டின் முடிவில் (Ottokar II) இரண்டாவது ஆட்டோகர் என்னும் பொஹீமிய ஸ்வதேசராஜன் அத்தேசத்தையும் அதையடுத்த மொரேவியா, ஸைலீஷியா (Silesia), லூஸிடானியா (Lusitania) இந்நாடுகளையும் ஆண்டுவந்ததன் சிமிழு காலம் ஆஸ்திரியா, ஸ்டிரியா (Styria), கரிந்தியா (Carinthia), கார்னியோலா (Carniola) நாடுகளையும் சேர்த்து, பெர்லின் முதல் அட்ரியடிக் கடல்வரையிலுள்ள பிரதேசங்களையெல்லாம் ஒரு குடைக்கிழ் ஆண்டுவந்தான்.

பூர்வீக “ப்ரேக்.” (The Ancient Prague.)

பூர்வத்தில் “ஹோலி ரோமன் எம்பைரர்” என்று பிரபலம்பெற்று விளங்கிய மஹாராஜ்

யத்தின் சக்ரவர்த்தியாகிய நாலாவது சார்ல்ஸ் (Charles IV) பொஹீமியாவின் தலைநகராகிய ‘ப்ரேக்’ (Prague) நகரைத் தனது இராஜ்யத்துக்குப் பிரதானப் பட்டணமாகக்கொண்டு இராஜ்யியபாரம் நடத்திவந்தார். இப்படியாக அது அக்காலத்தில் ஐரோப்பா முழுமையிலும் பிரபலம்பெற்ற பிரதமநகராகவிருந்தது. கடைசியில் அதன் கதி யென்னவாயிற்றென்றால்,—

(The House of Hapsburg.)

“ஹாப்ஸ்பர்க் வம்சம்.”

ஹாப்ஸ்பர்க் வம்சத்தாரால் அது ஜெயிக்கப்பட்டு ஆஸ்திரியாவில் ஒரு பாகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டதமன்றி ஆஸ்திரிய அரசின் கொடுமையினால் அதனுடைய பாவையையும் ஜாதியையும் கூட மறந்துபோகும்படியான கேவல ஸ்திதிக்கு வந்துவிட்டது. 19-ம் நூற்றாண்டில் ஸ்லாவ் ஜாதியாருக்கு மறுபடியும் நல்லகாலம் பிறந்தவரையில் ருஷியர் ஒருவரைத்தவிர மற்ற ‘ஸ்லாவ்’ இனத்தாரெல்லாரும் ஸ்வதந்திர மிகுந்த அந்நியதாட்சிக்குள்ளாயிருந்தார்கள். பஸ்கேரியா, ஸெர்வியா, கிரீஸ் இம்மூன்று தேசங்களும் துருக்கர் ஆட்சியிலிருந்து மீட்சிபெற்று ஸ்வதந்திரம் பெறவே, பொஹீமியாவும், போலாண்டும் ஸ்வதந்திரம் பெறவேண்டுமென்கிற ஆசைநூண்ட உள்ளக்கிளர்ச்சி யுண்டாக வுணர்ந்தார்கள். அவர்கள் எதிர்த்துச் சண்டை செய்து ஸ்வதந்திரம் பெற முடியாவிட்டாலும் ஆஸ்திரிய அரசாங்கத்தாரின் கட்டுக்குள் பட்டிருந்து தானே துரைத்தனப் பாங்கின்படி அனேக ஸ்வதந்திரங்களும் பாத்தியகைகளும் அளிக்கப்பெற்றார்கள்.

(Their Love of Native Language.)

ஸ்வபாஷைப்பிரியம்.

இந்த ஸ்வதந்திரங்களைக்கொண்டு ஸ்வபாஷையையும் அவர்களுடைய சொந்த சித்திர வேலையையும் சங்கீத ஸாஹித்திய மெட்டுகளையும், அவர்களுடைய ஸ்வஜாதி லக்ஷியங்களையும்,

யும் ஜிர்னோத்தாரனம் செய்து மறுபடியும் விர்த்திக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். இதனால் ஸ்வஜாதிய வகியம் அதிகரித்ததன்மீ அந்நிய வகியம் ஆகாததென்று தலைகாட்டா தொழியும் தலைப்பட்டது. ப்ரேக் நகரில் தெருத் தெருவாய்லேந்து பார்த்தாலும் ஒரு ஜெர்மன் பேர்கூடக் காண்பது கஷ்டம். கடைக்காரர்கள் கூட தங்கள் சரக்கு விலையாகவேண்டி ஜெர்மன் குலப்பேரை மாற்றி பொஹியியன் பேர் போல் விளங்கச் செய்துகொள்கிறார்கள். ஆஸ்திரியாவின் தலைநகராகிய வியன்னாவில் கூட ஜெக்ஸ் ஜாதியார் தாழ்ந்த கையாகத் தோற்றமல், தங்கள் ஸ்வபாஷையையே பேசி வருகிறார்கள். இப்பொழுதுண்டாயிருக்கும் ஆஸ்திரியா-ஸெர்வியா ருஷியா சண்டையில் ஜெக்ஸ் ஜாதியார் தம்மினத்தாரோடு சண்டை செய்ய மனமில்லாதவராய்த் தவித்துக் குடிக்கிறார்கள்.

யுத்தமத்தியில் நேர்ந்த சம்பவம்.

(An Incident of War.)

இங்கே ஒரு சம்பவம் குறிக்கத் தக்கது. ருஷியர்களுக்கும் ஆஸ்திரியாவுக்கும் நடந்து வரும் சண்டையில் இரு சைனியங்களும் சண்டைமுகத்தில் எதிர்த்து நிற்கையில், ருஷியப் பக்கத்தாருக்கும் ஸ்லாவ் ராணுவஸ்தர்களுக்கும் சண்டைமுகத்தில்தானே பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறதுண்டாம். அவர்கள் தங்களுடைய சுபாஷையைப் பேசக் கேட்டபின் அவர்கள் பகைவரென்று மதித்து துப்பாக்கி பிடித்துச் சுடமாட்டாமல் ஆபுதங்களை நடுவ விட்டுவிட்டு எதிர்க்கூறிக்குப் போய்விடுகிறார்கள். அனேகம் பாஷைங்கள் தம் இனத்தாரோடு சண்டைபோட மனமில்லாமல் வேண்டுமென்று கைதிகளாக வந்து அகப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். பொஹியா தேசத்தார் மிக்க உணர்ச்சியும் துண்ணியவுமுள்ளவர்கள் : ஆஸ்திரியாவில் அதிக செல்வாக்குள்ளவர்கள் : ஆனாலும் ஸ்வஜாதி யபிமானம் மிகுந்தவர்கள், தம்மினத்தோடு சண்டை செய்ய மனம் தாளாது தவிக்கிறார்கள்.

சந்தத்திலும் பெந்துத்துவம் வலியது.

(Blood is Thicker than Water.)

இதை யறிந்து ஆஸ்திரியா அதிகாரிகள் பொஹியியா, க்ரோஷியா, டால்மேஷியா இந்த மாகாணங்களிலுள்ள நகரமாக்களை—முனிசிபல் சேர்மன், காலேஜ் ப்ரொபெஸர், ராயலக் காரர்கள் போன்றவர்களை—பிடித்து வைத்துக் கொண்டு ஸ்லாவ் இராணுவ வீரர்கள் விசுவாசகாதகம் செய்யாமலிருக்க அவர்களுயிரை அடைக்கலமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களாம். ஸ்லாவ் இராணுவ வீரர்களில் அனேகர் தம்மினத்தாரோடு சண்டைசெய்ய இணங்காததற்காக நூற்றுக்கணக்கானபேர் மிஸ்டெரி சட்டப்படி சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள் என்று தெரியவருகிறது. ‘ஸ்லாவ்’ இராணுவவீரர்கள் ஆஸ்திரியா இராணுவாதிகாரிகள் ஜெர்மன் பாஷையில் உத்தரவு கொடுத்தால் அதற்குக் கீழ்ப்படிவதில்லையென்கிற பிடிவாதம் கொண்டு நடந்ததால் அனேக வருஷகாலம் இது இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு வெகு தொல்லையாக விருந்தது வாஸ்தவம் என்கிறார்கள். உண்மையாகவே அனேகருக்கு ஜெர்மன் பாஷை பேசத் தெரியாது; தெரிந்தவர்களும் அதைப் பேசுவதில்லை.

“ஜாதி கேட்டுப்போகவில்லை.”

(Resisting attempts at Denationalisation.)

அவர்களுடைய ஸ்வஜாதி யபிமானத்தைக் கெடுக்கவென்று ஆஸ்திரியர் செய்த முயற்சியை அவர்கள் முற்றும் எதிர்த்துப் பிடிவாதம் தங்கள் ஸ்வஜாதி யபிமானத்தைக் காப்பாற்றி வளர்த்துவருகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆஸ்திரியா சைனியங்களில் இப்படிப்பட்ட ஸ்லாவ் ஜாதிப் பட்டாளங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவைவெல்லாம் அத் தேசத்து இராணுவ பலத்துக்குக் குறைச்சலேயன்றி அனுகூலமில்லை. இரண்டுமொசமாக நடந்துவரும் சண்டையில் இதனால் வீணாத் கெடுதிகள் எவ்வளவுவென்று கீதரிசனமாகத் தெரிந்துகொண்டார்கள். சண்டை நடந்து

கொண்டிருக்கையில் அதிகமாய் எழுதுவது சாத்தியமாகவில்லை.

தனிவழி. (Independence of Spirit.)

ஜெர்மானிக் ஜாதியாருக்கும் ஸ்லாவ் ஜாதியாருக்கும் நடந்துவந்த தீராய் போராட்டத்தில் மதவிஷயம் மிகவும் முக்கியமானதாயிருந்தது. “ஜோலி ரோமன் எம்பையர்” மூலமாய் வந்த கிறிஸ்துமத போதனையை பெதிர்ந்து கீழ்த்திசையிலிருந்து வந்த கிறிஸ்துமதத்தை யங்கீகரித்த ஸ்லாவ் ஜாதியார், ரோமாபுரியிலிருந்துவந்த காதொலிக் மதத்தையனுசரித்த ஜர்மானிக் ஜாதியார், ‘கேய்லிக்’ ஜாதியாருக்கு இயற்கைவிரோதிகளாயிருந்தார்கள். மத விஷயங்களிலும் துரைத்தன விஷயங்களிலும் பிறர்வழிபற்றாது அவர்கள் தனிவழி நடப்பாராயிருந்தனர். இது ஆதிதொட்டு அவர்களிடத்து விளங்கிய குணம்.

மதவிஷயம் (The Religious Question)

ரோமா புரியிலுள்ள “போப்” அதிகாரத்துக்கு விரோதமாக ஆங்கிலேயமத சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டது ஆதியில் இங்கேதான் உற்பத்தியாயிற்று. அந்த மத வித்து விதைத்தவர் ஜான் ஹஸ் (John Hus) என்பவர். இவர் பொஹீமியாவிலுள்ள ‘ஜெக்ஸ்’ ஜாதியைச் சேர்ந்தவர். துரைத்தன விஷயங்களிலும் மத விஷயங்களிலும் ஜெர்மன் செல்வாக்குப் பலிக்காமற் போக அரும்பாடு பெரும்பாடு பட்டு உழைத்தவர் இவர். கடைசியில் இவர் பெருமுயற்சி பலிக்காமற் போயிற்று. (Serbo-croats) ஸர்பன் ஜாதியில் க்ரோஷியா வாசிகளான ‘க்ரோட்ஸ்’ கடைசியில் துருக்கர் அரசாட்சிக்காளான பொழுது காதொலிக் மதத்தையாவது மகம்மதிய மதத்தையாவது ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்கிற நீர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டபொழுது, ரோமன் காதொலிக்ஸ் மதத்தை யங்கீகரிப்பதிலும் மகம்மதியராவோமென்று அம்மதத்தைச் சேர்ந்து விட்டார்கள். பரஷ்யாவில் அனுஷ்டானமாய் வரும் மதம் ‘ஹாத்’ ஏற்பட்டுச் சீர்ப்படுத்திய கிறிஸ்து

மதம். இந்தமதக் கொள்கை ‘ஸ்லாவ்’ ஜாதியாருக்கு ஹிதமாகப் படவில்லை. ப்ரஷியாவையடுத்துள்ள பொஹீமியா தேசத்தின் சீர்திருத்தக்காரர்களும் இம்மதக் கொள்கையைக் கவனித்தார்களில்லை. தற்காலம் ‘பொஹீமியா’ காதொலிக் மதத்தை யனுசரிக்கும் தேசமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறது. ஜான் ஹஸ் என்பவரை அவர்களுடைய ஜாதியிலுதித்த ஓர் பெரிய தேசாபிமானியாகக் கொண்டாடி வருகிறது. போலாண்ட் தேசத்தைச் சேர்ந்த ‘போல்ஸ்’ மட்டும் ஆதிமுதல் ரோமிலிருந்து வந்த கிறிஸ்துமதக்கொள்கையை யனுசரித்தவர்களாயிருந்தார்கள். இதனால் அவர்களுக்கும் ருஷியர்களுக்கும் தீராத போராட்டமுண்டு.

பாஷை (Language.)

‘ஸ்லாவ்’ ஜாதியாரின் பாஷை அவர்கள் வசிக்கும் எல்லாத் தேசங்களிலும் ஒரினப் பட்டதாகவேயிருக்கிறது. எல்லா ஸ்லாவ் தேசங்களிலுமிருந்துவந்த பிரதிநிதிகள் சபை கூடிப் பேசியதில் ருஷியா, பஸ்கேரியா, ஸெர்வியா, மான்டிசிக்ரோ, க்ரோஷியா, டால்மேஷியா, போலாண்ட், பொஹீமியா முதலான தேசங்களிலிருந்துவந்த பிரதிநிதிகள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் தாய் பாஷையில்பேச அது மற்ற எல்லாருக்கும் புரிவதாயிருந்தது. இது கற்றாக்குழாத்தின் நடபடிக்கை. படியாத மூட ஜனங்கள் பேசும்பாஷை இதைவிட அதிக வித்தியாசப்பட்டிருக்கும். ‘பொலிஷ்’ பாஷையும் ‘ஜெக்ஸ்’ (பொஹீமியன்) பாஷையும் ‘ஸ்தீன்’ லிபிகளில் எழுதப்பெற்று ஒரினமாகவேயிருக்கிறது. ‘ஸெர்போ-க்ரோஷியன்’ பாஷை (ஏறத்தாழ) பஸ்கேரியன்ஸ், ஸெர்வியன்ஸ், க்ரோட்ஸ், தென்னாஸ்தீரியாவிலுள்ள ஸ்லோவீன்ஸ் (Slovenes) இவர்கள் எல்லாராலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. ருஷிய பாஷைமட்டும் விரில்லிக் லிபியில் (Cyrillic Character) எழுதப்பெற்று ஸ்லாவ்-பாஷையல்லாத ‘மங்கோல்’ வார்த்தைகள் அதிகமாய்ச் சேர்ந்ததாக விருக்

கிறது. ஆனால் இதற்கும் மற்ற ‘ஸ்லாவ்’ பாவைகளுக்குமுள்ள வித்யாஸம் எந்த ஸ்லாவ் ஜாதியானும் இலகுவில் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கிறது.

அங்க அடையாளம் (Physical Features.)

ஸ்லாவ் ஜாதியாரின் அங்க அடையாளங்களில் விசேஷமான வித்யாசமில்லாவிட்டாலும் அவர்கள் வர்ணத்தில் ஜெர்மன்ஸ், ஸ்காண்டிநேவியன்ஸ் இவர்களைவிடச் சிறிது லேசாயும், நீலம் அல்லது வெண்மை கலந்த கறுப்பு விழிகளும் உடையவர்களாயிருப்பதாகச் சொல்லலாம். ‘ஜெர்மன்’ ஜாதியார் பொன்றிறம், அல்லது செம்பட்டைநிறம் மிகுந்தவர்களாய் கருநீலம் பாய்ந்த கண்களுடையவர்கள். ‘ஸ்லாவ்ஸ்’ அவ்வளவு நன்றாக வர்ணம் பாய்ந்தவர்களல்ல. லேசானவர்ணமும் வலுத்து உறம்பெற்ற தேகக்கட்டும் உடையவர்கள். கல்விப் பயிற்சியிலும் ஸம்பிரதாய விசேஷத்திலும் ஜர்மானிக் ஜாதியாருக்கும் அவர்களுக்கும் வித்யாசமில்லாததுபோல் தோற்றலாம். ஆனால் உள் எந்த துணர்விலிருக்கும் ‘ஸ்வபாவம்’ என்கிற பிறவிக்குணத்தில் அவர்களுக்கும் மற்ற எல்லா ஐரோப்பிய ஜாதியார்களுக்கும் சொல்லிக் காட்டமுடியாத அதிகசூத்தமமான வித்தியாசமொன்றிருக்கிறது. அதை எடுத்துரைப்பது கஷ்டசாத்தியம்.

அவர்கள் மனோபாவம். (Mental Attitude.)

அவர்களிடத்திலுள்ள அந்த சூத்தமகுண விசேஷத்தை “அயுத்தம்” என்று சொல்லலாம் போலும். அப்படியென்றால் என்னவெனில், ஜர்மானிக் ஜாதியாரைப்போல் முகம் கோணமல் எதையும் ஞானபரமாக ‘ஓட்டியும் ஓட்டாததுபோல்’ எடுத்துக்கொண்டு தன்னுள்ளமறியத் தனிரினைந்திருக்கும் சாமர்த்தியம் அவர்களுக்கில்லை. ‘ஸெல்ட்’ (Celt) ஜாதியாரைப்போல் மனோரதமேறிச் செல்லும் குணமும் அவர்களிடமில்லை. ‘ஸ்லாவ்ஸ்’ அதிக ரோஸமும் உணர்ச்சியுமுள்ளவர்கள். எதுவும் மனத்தில் உறுத்தப்பெறும் சுபாவமுடையவர்கள்.

உள்ளத்திற்பட்டதை யொளிக்கும் ஸ்வபாவம் போதாது. படபடத்த ஸ்வபாவமும் அஃதோடு வந்தது வரட்டுமென்று பொறுக்கும் குணமும் அவர்களிடத்து விசேஷமாயுண்டு. படபடப்பும் பொறுமையும் சேர்ந்திருக்கிற ‘முன்பின் ஒவ்வாத சேர்க்கைக்குணம்’ அவர்களிடத்திருப்பது விசேஷம். (இதில் அதிகாரவிகமான மனோதத்துவ சூத்தமயிருக்கிறது. ஆனால் அதைப்பற்றி விசாரிக்க இது ஸமயமல்ல. சரித்திர ஆராய்ச்சியெய்து உணர்ந்தவர்கள் உணர்த்தியுள்ளதை யெடுத்துரைப்பதேயன்றி வேறெதுவும் சொல்ல நமக்கு அதிகாரமில்லை.)

குணவிசேஷம். (Temperament.)

ஸ்லாவ்ஸ் ஜாதியாரின் குணவிசேஷம் இன்னொன்றுண்டு. அவர்கள் மோஹசித்தமுடையவர்கள். இதனால் உலக சம்பிரதாயப்படி உண்மைபேசுவது அவர்களுக்குக் கஷ்டமாயிருக்கிறது. இந்தக்குறையை கல்விப் பயிற்சியினால் ஒருசாரார் திருத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். படியாதவர்களிடத்தில் இந்த துர்க்குணம் விசேஷமாக நிறைந்திருக்கிறது. ஸ்லாவ்ஸ் விதிவசத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். ஆனால் குழந்தைகளைப்போல் இலகுவில் சந்தோஷ பூரிதராகும் குணமும் அவர்களிடத்திலிருக்கிறது. அவர்கள் ஸ்வபனபாவ சித்தர்கள். ஸ்வபனலோகத்தில் எல்லாம் சாத்தியமாகும். ஆதலால் அவர்கள் எண்ணும் எண்ணங்களுக்கு வரையறையில்லை. அவர்களில் பயிரிடுங்குடிகள் “உழுதுண்டு வாழ்வார்” எல்லாராயும்போல், தந்திரமும், சூத்தமயுத்தியும், உலகஞானமும், அவர்களனுபவத்தில் கண்ட பழமொழி ஞானமும் உடையவர்கள். அவர்களில் ‘படித்தவர்கள்’, ‘கல்விகரையில்’ என்பதை யுணராத ‘கற்றியழுடர்களாய்க்’ கர்வங்கொண்டு தலைகனிழந்து போகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். “கெருங்கரணை” பென்கிற கரட்டுவாத சித்தமும், ‘வாச்சா மகோசரமாய்ப்பேசும் சுபாவமும், அனுபவத்தால்வரும் நடுநிலையின் உற்சாகம்நேர்தபொழுது பொங்கி

வழிந்துபோகிற சித்தம், சங்கடம். நேர்ந்த காலத்தில் கோழைப்பட்டு காரிய சித்தியைத் தராது என்பதை அவர்கள் உணர்வில்லை. இதைத்தான் நம்மவர்கள் “ஏட்டுச்சுரைக்காய் கறிக்குதவாது” என்று பழமொழியாகச் சொல்கிறார்கள்.

“THEIR HERITAGE OF UNCONQUERED
AND UNCONQUERABLE SOULS.”

“உள்ள தெல்லாமிழந்தாலும்
உள்ள மொன்றை யிழக்கவில்லை.”

இப்படியாக ஸ்லாவ்ஸ் உலகவாழ்க்கையில் தாழ்மைப்பட்டு உள்ளதை பெல்லாயிழந்தாலும் உள்ளம் என்கிற மனச்சாக்கி யொன்றை மட்டும் ‘இழந்துவிடவில்லை’, ‘பார்க்காய்க்குப் பங்கைவிற்பவன்’ கதையாகவும் “பெற்றதாயை விற்றடிமை கொள்ளுகின்ற பேதைகள்” என்ற ரூர் போலும், அவர்கள் தம் உள்ளத்துனர்வாகிய மனச்சாக்கியைமட்டும் இழக்கவில்லை. அதை ஜயிப்பாருமில்லை; அது ஜயிக்கப்படத் தக்கதுமில்லை. என்றும் அணைபாத இந்த அஹ விளக்கைக்கொண்டு அவர்கள் “ஜாகிஸ்வதந்திரம்” என்கிற வெளிச்சம் போட்டுக்கொண்டுகிளம்பி யிருக்கிறார்கள். இவர்கள் உருவத்திற் சிறியராயினும் தீரத்திற் பெரியராயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பூர்வீக ஜாதியாருடைய ஸ்வதந்திரங்களைக் காக்கவென்றே பிரிடிஷ் ப்ரெஞ்ச் ருஷியர்களானவர்கள் ஐக்கிய நேசம் பூண்டு கத்தியுருவிச் சண்டைசெய்யத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி.

(Austro-Hungarian Monarchy.)

ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரியினரும் சேர்ந்து ஒன்றுபட்டவர்க்கும் அரசாங்கத்தார் வெகு காலமாக ஒற்றுமையின்மையால் சிதறுண்ட இந்த ஸ்லாவ் ஜாதியர்களை தம்மரசாட்சிக்குட்படுத்திக் கொடுக்கோல்புரிந்து ஆண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு நல்லகாலம் வந்துற்றபொழுது டியூடன்ஜாதியாரானஜெர்மனியரசாங்கத்தார் அவர்களைத் தலையெடுக்கவி

டாது நசுக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நசுக்கிவிடப் பார்த்திருக்கக் கூடாதென்று தான் இந்த பிரமாதமான யுத்தம் தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்லாவ்ஸ் உச்சத்திலிருக்கையில் ஐக்கிய பத்தியத்தின் அருமை பெருமையைபுணர்ந்து அதை யனுசரித்திருந்தால் இப்படிச் சிதறுண்டு சின்னபின்னப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். அந்த உண்மையை அவர்கள் தக்ககாலத்தில் உணராமையினால்தான் இத்தனைகாலமாகத் துன்பமனுபவித்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் தலை யெடுக்கும்பொழுது ஜெர்மனி ராஜாங்கத்தார் பெர்லினிலும் வியன்னாவிலும் செல்வாக் குடையவர்களாய் அவர்களை நசுக்கிவிடப் பார்க்கிறார்கள்.

பெர்டினண்ட் இளவரசர்.

(The late Archduke Ferdinand.)

மூப்பேறிய ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரியின் சகரவர்த்திபாகிய ப்ரான்ஸிஸ் ஜோஸப் சகரவர்த்தித் திருமகனாகிய ஆர்ச்-டியூக் ப்ரான்ஸிஸ் பெர்டினண்ட் இளவரசர் உயிரோடிருந்திருப்பாரானால் அவர் இந்தச் சண்டைக் குடைந்தையா யிருந்திருக்க மாட்டாரென்கிறார்கள். அப்பொழுது ஸ்லாவ் தேசங்களெல்லாம் ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரியின் மேலரசுக் குட்பட்டு ஐக்கிய நாடுகளாகச் சேரும்படியான ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம் என்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு சமைந்தால் ஐரோப்பாவின் மத்தியபாகத்தில் ஸ்லாவ்ஸ் ஜாதியார் செல்வாக்கு மிகுந்த வலியுடைய இராஜாங்கம் ஏற்பட வேறுவாகும். இது ஜெர்மனிக்கு (அதாவது ப்ரஷ்யாவுக் குடந்தையானவர்களுக்கு) விரோதமாகும். ஏனெனில் ஐரோப்பாமுழுமையும் அவர்கள் செல்வாக்கே பரவவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய நோக்கமும் நோன்புமாயிருக்கிறது.

(The Intrigue of Teutonic Germany.)

டியூடன் ஜாதியார் மித்திரபேதம்.

ஆதலால் பூர்வம் கொள்ளைத் தலைவர்களாயிருந்து பிறகு டியூடானிக் யுத்தவீரர்கள் என்று

பேர் வைத்துக்கொண்டு கடைசியில் ப்ரஷ்யா வைப் பிடித்துக்கொண்டு 1871-ம் வருஷம் முதல் “ஜெர்மன் எம்பையர்” என்கிற ஐக்கிய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து அதற்கு அவர்கள் தலைவராகிய “ஹாஹன்ஸால்ஸர்ன்” வம்சத்தரசர் களே சக்ரவர்த்தியாக வரத்தக்கவர்களென்று ஏற்பாடு செய்துகொண்டு சென்ற 30-வருஷகாலத்தில் கல்வி, ஐசுவரியம், ஜனப்பெருக்கு சைனியவிறுத்தி பெல்லாவற்றிலும் பெருமை பெற்று விளங்கிய ஜெர்மன்ஜாதியார் (டிபூடானிக் ஜர்மன்ஸ்) ஆஸ்திரியாவுக்கும் ஸெர்வியாவுக்கும் மித்திரபேதம்செய்து அவர்களுக்குள் உண்டான சண்டை காரணமாகத் தாங்களும் சண்டைக்குக் கிளம்பி யிருக்கிறார்கள்.

“ஜெர்மன் எம்பையர்” என்பது எல்லாங்கூடி இன்றளவு 43-வருஷ வாழ்வுள்ளதென்று சொன்னோமே. அதிலும் எல்லாம் ஒரு இனத்தாரில்லை. ப்ரஷ்யாவைச்சேர்ந்த சிலரே மேன்பட்ட கையாக விருக்கிறபடியால் அவர்கள் செல்வாக்கு நடக்கிறது. 10,12-சிறிய நாடுகள்சேர்ந்த ராஜ்யத்தில் பூரவிகமான ஜர்மானிகநாடுகள் கல்வியிலும், வித்தையிலும் பிரபலமாயிருந்தன. அருமையான கவிச்சக்ரவர்த்திகளும், சங்கீத ஸாஸ்திர வித்வான்களும், தத்துவஞானத்திற் சிறந்தவர்களும் அந்நாடுகளிலிருந் துண்டானார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் உலகப்பிரவீத்திபெற்றவர்கள் கீதே (Goethe), ஷில்லர் (Schiller), லெஸ்ஸிங் (Lessing), ஹீஜேல் (Hegel), கான்ட் (Kant), பிச்சு (Fichte), வாக்னர் (Wagner), மோஸார்ட் (Mozart), முதலானவர்கள்.

தற்காலத்து (ப்ரஷியன்) ஜெர்மனி.

ப்ரஷியா வசப்பட்டு அத்தேசத்தால் முன்னுக்குவந்த இக்காலத்து ஜெர்மனியில் சாஸ்திரஞானத்துக்கும் விதபதிக்கும் குறைவில்லை. ஆனால் சென்ற 40-50-வருஷங்களில் பேர் போனவர்கள்:-பிஸ்மார்க் (Bismarck), மோல்ட்க் (Moltke), ட்ரிட்சுக் (Trietschke), உலில்லியம் சக்ரவர்த்தி இவர் போன்றவர்களா

யிருக்கிறார்கள். ப்ரஷியர்களுடைய குண விசேஷ மென்னவெனில், எதையும் பூரணமாகச்செய்து உருப்படுத்தும். சாமர்த்தியம் அவர்களுக்கு அதிகம் உண்டு. அதைக்கொண்டு அவர்கள் சென்ற 30-வருஷகாலத்தில் 300-வருஷத்திலாகக்கூடிய அபிவிருத்தியை ஊர்ஜிதத்துக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

(1) கல்வி யபிவித்தி:—இதை எங்கும் ஒரேமாதிரியாக ஆக்கி எல்லாப் பிள்ளைகளாகும் இராணுவத்தில் சேவகம் செய்யப் பழக்கு வித்தல்.

(2) உபாத்தியாயர்களைக்கொண்டு புதிய கொள்கைகளைப் போதித்துப் பரவச்செய்யல்,

(3) உலகெலாம் கண்டதெயிக்கும்படியான அபிவித்தி யேற்படும் அற்புதக் கட்டுப்பாடும் செய்து அரசன் நாவசைந்தால் நாடசையும் படியான ஏற்பாடுகளை ஊர்ஜிதத்துக்குக் கொண்டுவந்திருப்பது. இயந்திரம் வேலை செய்வதுபோல் எல்லாம் கச்சிதமாக வேலை செய்யும்படி செய்திருக்கிறார்கள்.

இப்படியாக “டிபூடானிக் ரைட்ஸ்” அவர்கள் பூர்வோத்தரத்துக்குத் தக்கபடி ஜெர்மனி முழுவதையும் சண்டைக்குச் சித்தமான யந்திரமா யாக்கிவிட்டார்கள். முற்காலத்திய வித்வஞ்ஞானப்பேறு தற்காலத்திய கைத்தொழில், இராணுவச் சீர், சண்டைக்கு வேண்டி ஆயுதங்கள், கப்பல்கள் ஆகாய ரதங்கள் இவைகளைப் பூர்ண பக்குவத்துக்குக் கொண்டுவரும் காரிய விசேஷத்துக் குடந்தையாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “கிருடனுக்குத் தோன்றும் திருட்டுப் புத்தி” பென்கிறதுபோல சண்டைக் காரனுக்குத் தோன்றும் சண்டை யுத்தி. இந்த வித்தையில் பூர்வம் கொள்ளாதலைவர்களாயிருந்து, பிந்தி “டிபூடானிக் ரைட்ஸ்” என்கிற யுத்த வீரர்களாகத் தலையெடுத்து நே போலியன் காலத்துச் சண்டைகள் முடிந்ததும் ராஜ்யத் தலைவர்களை ஏற்பட்டு விளங்கிய டியூடானிக் ஜாதியார் பரம்பரை யப்பியாஸம் மிகு

ந்தவர்கள் என்பதை யெல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஸ்லாவ்ஸ் பூர்வந்தொட்டு சாந்தமும் சமாதானமும் உள்ளவர்களாயிருக்க, டியூடனிக்ஜேர்மன்ஸ் அல்லது ப்ரஷ்யர்களின் இனத்தாராகிய தற்கால ஜர்மனியைச் சேர்ந்தவர்கள் சண்டைச் சச்சரவிலே தலையிட்டுத் தேயி முன்னுக்கு வந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படியாக ஸ்வபாவமாகவும் ஆதிசாலந்தொட்டும் வைரிகளான இருதரத்தாரும் இப்பொழுது மல்லுக்கு நிற்கும்படி நேரிட்டிருக்கிறது. உலகெலாம் இரு கஷ்டியாகப் பிரிந்து யுத்தம் நடத்துகிறார்கள்.

“தர்மமே ஜயம்.”

‘டியூடன்ஸ்’ கைவலுத்தால் இங்கிலாந்துக்கு நல்லதா ‘ஸ்லாவ்ஸ்’ கைவலுத்தால் இங்கிலாந்துக்கு நல்லதா வென்பது கேள்வி. டியூடன்ஸ் வலுத்தால் ஜெர்மனி (ப்ரஷ்யா) தான் இட்டது சட்டமென்கும். ஸ்லாவ்ஸ் கைவலுத்தது ஜெரித்தால் ருஷியா பங்குக்கு வரும். தற்காலம் டியூடன்ஸ் கொட்டத்தை யடக்குவது அவசியமாயிருக்கிறது. பின்னால் என்ன நேருமோ இப்பொழுது சொல்லமுடியாது.

இராஜதந்திரமென்பது எப்படியும் தந்திர வித்தையே. அதில் தந்திர யந்திரப் பிரயோகம் எப்படியும் இருக்கும். பிரயோக விதியின்னதென்று தற்காலமே யன்றி கர்த்தா காரண காரிய சிர்ணனை எக்காலத்துக்கும் ஒன்றையாகச் செய்வது பொருந்தாதது. காலதேச வர்த்தமானமிவைகளுக்குத் தக்கபடி அவை மாறுபட்டு வரும். ஆகையால் ஸ்வதந்திரத்தின்மேல் நோக்கமுள்ளவர்கள் தர்மத்தைத் தலைமையாகக்கொண்டு கர்ம தர்மத்தைக் கற்றுணர்ந்து சிஷ்காமய கர்மம் செய்துய்தால் உய்யலாமேயன்றி ஸ்வகாரியப் புலிகளாயிருந்து எப்போதும் என்பகூடமே ஜயமாக வேண்டுமென்றால் அதுப் பலிக்காது, “தர்மமே ஜெயம்” என்பது சிச்சுயமானதால் எல்லாரும் தர்மத்தை யனுசரிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தெய்வானுக்கத்தால் யாதொரு

குறையும் நேரிடாது. ஆதலால்தான் பகவான் பிஷாடன மூர்த்தியாக அவதரித்து,—

“தர்மமே ஜெயமென்ற பிணைக் கேட்டேன் தரணியிலே கலிமுற்றும் காலமாச்சு பரணியிலே அதிஷ்டானம் கூடலாச்சு அரணியிலே அக்னியும் தோணிநலாச்சு

ஆன்மாக்களிடேறு மார்க்கங்கேண்மின்” என்று பற்றற்று நின்று தர்மத்தைப் பற்றி நடக்கும் வழியை மஹா பெரிய கர்மயோகமாக உபதேசித்தார்.

முடிவுரை.

இப்படியாக டியூடன்ஸ்—ஸ்லாவ்ஸ் என்கிற இருஜாதியாருடைய குண குணங்களையும் சரித்திர பூர்வமாய் அவர்கள் பூர்வோத்திரத்தை விசாரித்து உள்ளது உள்ளபடி யுணர்ந்து உணர்த்தலானோம்.

ஆனால் ஸ்லாவ்ஸ் என்பவர்களும் டியூடன்ஸ் என்பவர்களும் யார்? அவர்களிருவரும் நரமனுஷர்களே. துலைப்போல் கேடையும் குணத்தைப்போல் மணமும் அமைவது இயற்கை தர்மம், இப்படி அவர்கள் நாமரூப தேச பேதங்களைத் தள்ளி முக்கியமான குணபேதங்களைக் கொண்டு பார்த்தால் இந்த மஹா பாரத யுத்தம் பூர்வம் குருகேத்திரத்தில் நடந்த யுத்தம் போலவே கர்மத்துக்கும் தர்மத்துக்கும் நேர்ந்த போராட்டமாக விருக்கிறது. கர்மத்தில் தேர்த்தவர்கள் சண்டைக்காரர்கள் பரம்பரையி லுதித்த டியூடன்ஸ், தர்மத்தில் தேர்த்தவர்கள் உள்ளதெல்லா மிழந்து உள்ளம் (மனச்சாஷி) ஒன்றை யிழக்காமற் காப்பாற்றிய ஸ்லாவ்ஸ். இவர்கள் தர்மத்தைக்கொண்டு கர்மத்தைக் கைவிட்டார்கள். அவர்கள் கர்மத்தைக்கொண்டு தர்மத்தை கைவிட்டார்கள். “தரணியிலே கலிமுற்றும் காலமாச்சு” ஆகையால் அவரவர்கள் போட்ட வித்து முளைத்து விளைந்து அறுவடைக்குத் தயாராயிருக்கிறது. கண்ணுள்ளார் காண்ட்டும், உளக்கண்ணிலார் என்னதான் பட்டனுபவித்தாலும் காணாரே.

NOTES AND REVIEWS.

குறிப்பும் விமர்சனங்களும்.

‘எம்டன் கப்பலும்’ அதன் நாடும்.

வங்காளக் குடாக்கடலில் எப்படியோ நுழைந்து தன்னிடம் அகப்பட்ட வியாபாரக் கப்பல்களை உடைத்து வியாபாரிகளுக்கு பிதியையும் சேதத்தையும் உண்டுபண்ணினதும், இரண்டு மாசங்களுக்குமுன் சென்னையில் சில குண்டுகளைப் போட்டு அழியா ஜனங்களை பயமுறுத்தியனானதுமான “எம்டன்” கப்பலானது நவம்பர் 10-ந்தேதி யன்று ஆஸ்திரேலியாவின் கப்பலாகிய “ஷிட்னி” என்னும் கப்பலால் கோகோஸ் அல்லது சிலிங்ஸ் என்னும் திவுகளுக்கருகில் தாக்கப்பட்டு திக்கிரையாக் கப்பட்டது.

‘எம்டன்’ கப்பலானது அத்திவுகளில் இருக்கும் தந்திகம்பியை அறுக்கவந்ததாக தெரிய வருகிறது. ‘எம்டன்’ கப்பலின் சேதம் விளைத்ததில் சுமார் 200 பேர்கள் மாண்டார்கள் என்றும் 30 பேர்கள் காயம் பட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‘ஷிட்னி’ கப்பலின் சேதம் 3 பேர்கள் மாண்டவர்கள் 15 பேர்கள் காயம்பட்டவர்கள். ‘எம்டன்’ கப்பல் தலைவராகிய ! காப்டன் வான் மூல்லரும், ஜர்மன் சக்கிரவர்த்தியின் மருமானாகிய பரின்ஸ் ப்ரான்விஸ் ஜோஸ்பும் கைதியாக பிடிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் தீரத்தையும் யுத்த நீதியையும் கருதி கைதியானதும் அவர்களுடைய கத்திகளைப் பிடுங்காமல் விட்டுவைத்து அவர்களை கௌரவத்தோடு நடத்திவரத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

லார்ட் ராபர்ட்ஸ்.

பில்ட் மார்ஷல் லார்ட் ராபர்ட்ஸ் அவர்கள் பிரான்வில் நடக்கும் யுத்தகளத்துக்கு விஜயமாகப்போன விடத்தில் குளிரினால் முப்புக் காரணமாக காலஞ்சென்று விட்டார்.

ஆக்சுபர்ட் கதை புஸ்தகங்கள்.

இவைகள் சிறுவர்களுக்கும் சிறுமிகளுக்கும் புரியும்படியான நடைபயில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரைக்கும் மூன்று கதை புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவைகளிலிருக்கும் கதைகள் ஸ்வராஸ்யமாயும்,

அதே சமயத்தில் அறிவை விருத்திசெய்வதாய் மிருக்கின்றன. இக்கதை புஸ்தகங்கள், எலிமெண்டரி வகுப்புச் சிறுவர்களால் கட்டாயம் வாசிக்கப்படவேண்டும்.

இப்புஸ்தகங்களிலிருக்கும் கதைகள்:—

1. தொட்டதெல்லாம் பொன்; செண்பக வல்லி.

2. பெரும்புயல், ஸோனாபாய், மர்வினும் விவியனும்.

3. பொன்பறவை, வானவில்லும் புதையல் பணமும்.

மேற்படி புஸ்தகங்களை பிரசுரித்தவர்கள், ஆக்சுபர்ட் யூனிவர்ஸிடி பிரெஸ், சென்னையும், பம்பாயும். மேற்படி புஸ்தகங்களை நமது பார்வைக்கு அனுப்பின சென்னை, மேற்படி பிரெஸ்ஸின் மாணேஜராகிய எஸ். வி. ரங்கசாமி அய்யங்கார் அவர்களுக்கு நமது வந்தனம். மேற்படி புஸ்தகங்களின் விலை ஒன்று 0—1—3 பை தான்.

பக்திவிளக்கம்.

மேற்படி புஸ்தகம் கும்பகோணம் லோகானுகூலன் பக்திராதிபராகிய வி. எஸ். ராதா கிருஷ்ணய்ய ரவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இப்புஸ்தகத்தில் பக்தியினால் மோகூதமடையலாம். மோகூதத்திற்கு புக்தியே முக்கியமென்பவைகள் நன்றாகவிளக்கி காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை அனா 12.

தத்துவ ஞானபோதினி.

அல்லது அத்தைதமஞ்சரி. இப்புஸ்தகமும் வி. எஸ். ராதாகிருஷ்ணய்யரவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இப்புஸ்தகமானது பெயருக்கேற்றபடி நன்றாக எல்லாரும் அறியும்படியான வழியிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது. விலை அனா 8.

கர்ணன்.

இப்புஸ்தகமானது ஜர். சுந்தரராகவ அய்யங்கார் அவர்களால் எழுதப்பட்டு வி. எஸ். ராதாகிருஷ்ணய்யரவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இதில் கர்ணனுடைய முழு சரிதையும் எளியநடையிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது. விலை அனா 2.

இந்தியன் எமிகிரண்ட்.

ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து நடந்துவரும் ஒரு ஆங்கிலேய பத்திரிகை. இதனுடைய கருத்துகள்,

1. பிணங்கு, சிங்கப்பூர், முதலிய அன்னிய நாடுகளுக்கு கூலிகளாகப் போகிறவர்களைக் கூடியமட்டும் தடுத்து புத்திமதிக்கக் கூறுதல்.

2. படித்தவனும் தொழிலில் கைதேர்ந்த வனுமானவனை உதஸாகப்படுத்துதல்.

3. இந்தியாவிற்கு வெளியிலிருந்து வியாபாரமும் கைத்தொழிலும் விருத்தியாவதற்கு சாதனமான சமாசாரங்களை சேகரித்துப் பிரசுரித்தல்.

4. வெளிநாடுகளில் இருக்கும் இந்தியர்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய வேலைகளைப் பற்றியும் சமாசாரங்கள் பிரசுரித்தல்.

5. கூலிகளாகப் போனவர்களின் உதவிக் காக பணம் சேகரித்தல்.

6. இந்தியர்களுடைய பிரிட்டிஷ் பிரஜையின் ஸ்வதந்திரியங்களை ஆமோதித்தல்.

உள்ளாடு வருஷசந்தா ரூ. 5—0—0

விலாசம்:—

தி. கே. ஸ்வாமிநாதன், பத்திராதிபர்,
இந்தியன் எமிகிரண்ட், 33, ப்ராட்வே, மதராஸ்.

எம். எஸ். ஸ்ரீமா.

மேற்படியார் மாதந்தோறும் பிரசுரித்து வரும் சித்திர படங்களின் தீபாவளி ஸ்பெஷல் நம்பர் வரப்பெற்றோம். அதில் பகவானது எல்லா அவதாரங்களும் இருக்கின்றன. இது ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் சிறுவர்கள் உபயோகத்திற்காக இருக்கவேண்டியது. விலாசம்:—எம். எஸ். ஸ்ரீமா, 2. ஆபிஸ் வெங்கடாசல முதலி தெரு, திருவல்லிக்கேணி.

The "VIVEKACHINTAMANI".—The October number of this popular Tamil monthly discusses the present war from the point of view of our children's interests. It draws pointed attention to the moral aspects of war in general and to the unrestrained license indulged in by the aggressive party to the present war. "Even the most inattentive schoolboy is interested in the subject to day." It has as usual a number of other articles in connection with child-study, social study and the general education of children. The report of the Hospital Committee of the Madras Social Service League mentions the fact that "the Vivekachintamani is being appreciated by the patients in the General Hospital among whom it is circulated by the Captain of the workers there." *Hindu*, 24th October 1914.

ஒவ்வொருவரும் வாசிக்க வேண்டிய அவசியமான புஸ்தகங்கள்.

கமலாம்பாள் சரித்திரம் (விவேகசிந்தாமணி பிரசுரங்கள்)	ரூபா	1	4	0
ஆத்மவித்யாமஞ்சரி (கடவுளை வழிபடுமின்)	"	1	0	0
நாதகீத நாமகள் சிலம்பொலி	"	1	0	0
புத்தர் சரித்திரம்	"	0	14	0

பத்தமாலா சரித்திரம் (182 பத்தர்களின் சரிதை அடங்கியது) காலிகோ பைண்ட் ரூபா 3—8—0

பெற்றோர் ஒழுக்கம் (சிறுவர்கள் ஸன்மார்க்கத்திற்கு ஸாதனமானது) ரூபா 1—0—0

ஒவ்வொரு தாயார் தகப்பனாரும் வாங்கி வாசிக்க வேண்டியது.

லீனா அல்லது அருணாநந்தின் ஆச்சரிய சம்பவம் ஓர் இனிய சுயசரிதை ரூபா 0—4—0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

Lalita Vilasa Vidya Series: English Religious and Mystical works.

1. Gleanings on the Way from Earth to Heaven, Rs. 1-8.

2. The Spirit of Religion or Veerasaivism to the Fore, As. 8.

3. Spero Meliora or The Practice of Religion and the Rationale of Morality with a number of other instructive papers, As. 12.

4. My Master's Voice (In the Press.)

5. Karmathura - Aphiosophical Novel As. 6.

Postages Extra.

விலாசம்:—

லலிதா விலாஸ வித்தியாஸங்கம்,

Lalita Publishing Co.,
லலிதாலயா, 19. ஆடம் தெரு, மைலாப்பூர், மதராஸ்.